

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

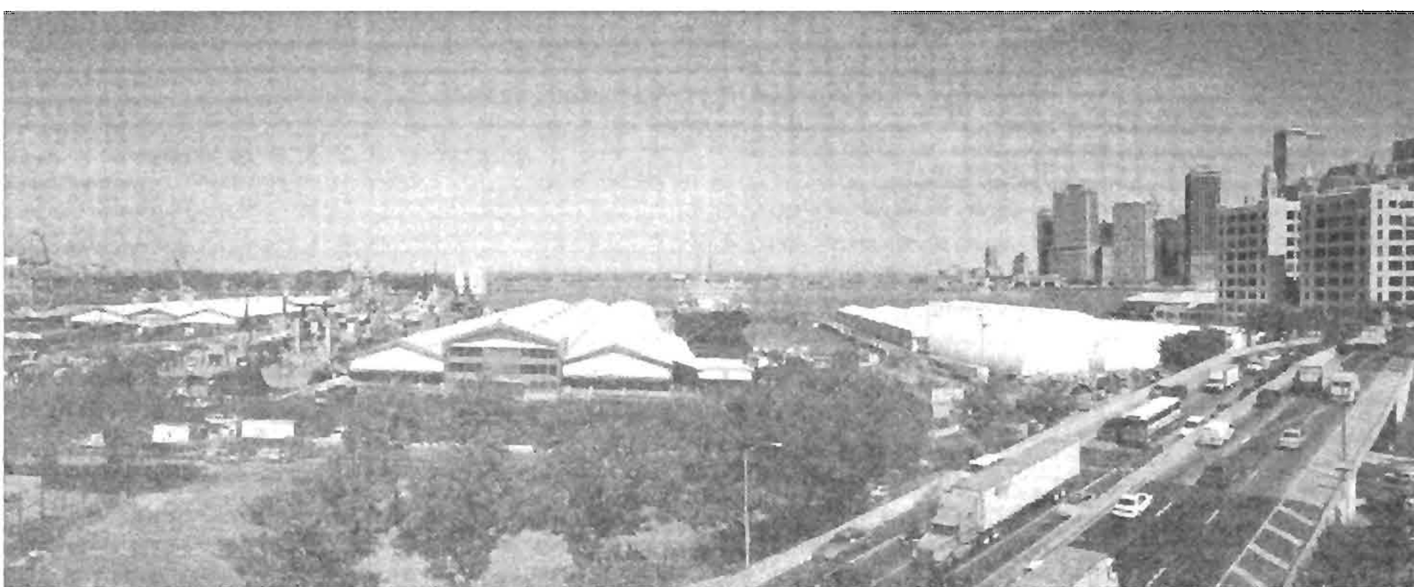
Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 14 ЛИПНЯ 2000 ЧИСЛО 28 VOL. CVII FRIDAY, JULY 14, 2000 No. 28

Капітан Дмитро Бірюкович: „Ми відкрили Америку, Америка відкрила нас"

Як уже розповідала „Свобода", з нагоди Дня незалежности США в Нью-Йорку відбувся парад військово-морських кораблів за участи закордонних суден, а також свято вітрильників „Op Sail-2000". В обох цих подіях взяли участь кораблі з України – корабель управління „Славутич" і шхуна „Батьківщина". Наші кореспонденти відвідали ці кораблі і подготували розповіді про них.



Корабель «Славутич» (на знімку зліва) зупинився поблизу Мангеттену.

«Батьківщина» приймає гостей

Левко Хмельковський

Після двомісячного переходу з Києва руслом Дніпра, через Чорне і Середземне моря, Атлантичний океан – шхуна «Батьківщина» стала на перепочинок при 84-му пірсі Мангеттена. «Нью-Йорк Таймс», «Стар Леджер», інші американські газети присвятили шхуні порівняно з іншими суднами, що прибули до Нью-Йорку на свято вітрильників, чи не найбільше уваги. Американців завжди приваблюють вчинки, які вимага-

(Закінчення на стор. 14)

Фоторепортаж з океанського узбережжя

14 країн прислали на Свято незалежности США 25 бойових кораблів. Найбільший з них – американський літаконосець „Джон Кеннеді", збудований у 1998 році, має екіпаж 5,200 осіб. Найстарший – французький есмінець „Де Ґрасе" збудовано у 1977 році, а наймолодший – транспорт-амфібія „Endurance" з'явився у Сінгапурі в 2000 році. На свято вітрильників прибуло 111 судно з 24 країн. Найбільший вітрильник „Каіво Мару" представляв Японію, найстарший „Wavertree", побудований 1885 року в Англії, був зі США.

◆

Україна була єдиною країною-учасницею свята з колишнього СССР. Корабель Військово-Морських Сил України „Славутич", збудований у 1992 році в Миколаєві, має екіпаж 150 осіб, дальність плавання 13 тисяч миль. Командир – капітан другого рангу Олексій Кисельов.

◆

Шхуна „Батьківщина" збудована у 1990 році, екіпаж 15 осіб, водотоннажність 80 тонн, довжина судна 27.4 метра, висота щогл 19 метрів, площа вітрил 250 кв. метрів, потужність двигуна 150 кінських сил. Капітан і власник шхуни Дмитро Бірюкович.

Декілька областей України постраждали від стихії

Президент Кучма: „Ми не залишимо людей у біді"

КИЇВ. – Руйнівне стихійне лихо пронеслося над Україною. Руйнівної сили ураган запоркнув Івано-Франківську, Львівську, Тернопільську, Вінницьку, Хмельницьку, Миколаївську, Одеську і Херсонську області. В ніч з 4 на 5 липня в результаті грози і шквальних вітрів зазнали пошкоджень 239 ліній електропередач, 809 населених пунктів залишилося без електрики. Крім того, в декількох областях буря позривала дахи із сотень будинків.

Найбільше постраждав Чортківський район Тернопільщини. Тут град мав розміри курячого яйця, так що пробивав навіть бляшані дахи. За якихось 15 хвилин у цьому районі вже стояло без дахів понад 10 тисяч будівель, церкви позбулися своїх бань, зазнали великої шкоди сади, 50 тисяч гектарів сільськогосподарських угідь. За попередніми підрахунками, збитки на Чортківщині становлять 76

(Закінчення на стор. 2)



Ось такі "сліди" залишив ураган в одному з сіл Тернопільської области.
Фото УНІАН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

"Україні – єдину помісну Православну Церкву"

КИЇВ. – Представники релігійних громад та об'єднань, політичних партій і громадських організацій національно-демократичного спрямування на засіданні в п'ятницю, 7 липня, створили організаційний комітет громадсько-політичного об'єднання „Україні – єдину помісну Православну Церкву". Засновники об'єднання мають намір закликати усіх православних християн України докласти належних зусиль задля створення української помісної Православної Церкви ще у 2000 році. Учасник засідання, голова Християнського народного союзу Володимир Стретович заявив, що члени організаційного комітету і прихильники майбутнього об'єднання не повинні втручатись у справи церков, а "чинити певний вплив на церковні приходи і змушувати церковних провід-ників до руху на шляху до об'єднання".

Японські промисловці зацікавлені у проєктах України

КИЇВ. – Японські промисловці мають намір брати участь у проєктах, пов'язаних з цементною промисловістю, енергетикою України тощо. Про це відбулась розмова на зустрічі прем'єр-міністра Віктора Ющенка з керівником Асоціяції японських проми-словців Хідеєм Тайда. Х.Тайда представляє одну з найбільших японських корпорацій – „Марубені корпорейшн", яка є дистрибютором „Фуджіфільму" в Україні.

НБУ відзначає зростання інфляції і зміцнення гривні

КИЇВ. – Зростання інфляції за перше півріччя становило 18.7 відсотка, – про це повідомив на прес-конференції в НБУ голова Національного банку України Володимир Стельмах. Серед причин зростання інфляції він назвав адміністративні рішення: підвищення плати за житлово-комунальні послуги, цін на харчі, введення нових тарифів на електроенергію, в тому числі і у великих містах. За його словами, до кінця року буде здійснено заходи, спрямовані на індексацію платні, пенсій та інших соціяльних виплат. Голова НБУ зазначив, що, незважаючи на інфляційне зростання, валютний курс за перше півріччя знизився усього на 4.3 відсотка, тобто можна говорити про зміцнення національної валюти. Цьому сприяв ряд чинників, а саме – позитивні зміни в торговому балансі (зростання експорту, збільшення його валютної частки, зменшення імпорту товарів народного споживання), поява „живих грошей" в енергетиці.

І другий етап аудиту не виявив порушень в НБУ

КИЇВ. – При проведенні Міжнародним валютним фондом другого етапу аудиту Національного банку України не виявлено нецільового використання коштів Міжнародного Валютного Фонду, виділених на розвиток української економіки. Про це заявив на прес-конференції голова НБУ Володимир Стельмах. Другий етап аудиту, який проводила компанія „PriceWaterhouse Coopers", також підтвердив, що прибутки, отримані внаслідок операцій з коштами МВФ, не було спрямовано на задоволення інтересів приватних осіб. Довідка: НБУ запросив міжнародну аудиторську компанію PriceWaterhouse Coopers перевірити його операції з валютними резервами за грудень 1997 року – у відповідь на необгрунтовані звинувачення, опубліковані в деяких закордонних засобах масової інформації. Цей аудит засвідчив, що у грудні 1997року НБУ не здійснював операцій, за своїм обсягом чи характером подібних до згаданої у публікації, тобто звинувачення були безпідставними. Разом з тим, за погодженням з Міжнародним валютним фондом НБУ вирішив провести ширший аудит здійснених операцій з валютними резервами. Перший етап аудиту Національного банку України, який проводила міжнародна аудиторська компанія PriceWaterhouseCoopers, стосувався діяльности НБУ за період з липня 1997 року по січень 1998 року і був завершений у квітні ц.р.

Комуністи бльокували роботу Верховної Ради

КИЇВ. – У п'ятницю, 7 липня, від самого ранку, комуністи бльокували роботу ВР України. Фракція КПУ не зареєструвалася і не брала участи в діяльності парляменту. У цей спосіб вони протестували проти ведення засідання Головою ВР Іваном Плющем. Фракція комуністів мала намір бльокувати засідання парляменту доти, доки не буде проведено повторне голосування зі законопроєкту про Земельний кодекс. У четвер, після тривалих дебатів між лівими і правими фракціями ВР, урядовий законопроєкт підтримали 229 депутатів, хоч досить було 226 голосів. Лідер комуністів П. Симоненко заявив, що під час голосування тридцятьма п'ятьма картками відсутніх депутатів скористалися інші й тому закликав визнати результати голосування недійсними.

Надійшло ядерне паливо

КИЇВ. – На Південно-Українську атомну електростанцію прибув потяг з Росії зі свіжим ядерним паливом для першого блоку цієї станції, повідомили в інформаційному центрі департаменту ядерного регулювання Міністерства екології та природних ресурсів України. Після перевірки якости палива буде розпочато його завантаження в реактор. Перший блок Південно-Української АЕС було зупинено для перевантаження ядерного палива, ремонт блоку плянувалося закінчити до 22 червня, але через невчасне постачання палива продовжено до 31 липня. Очікується, що найближчим часом свіже ядерне паливо надійде також на перший блок Хмельницької АЕС, який зупинено для плянового ремонту з 1 червня. За цей час реактор підготовлено до завантаження ядерного палива.

Нове призначення для Посла України у Бельгії

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма своїм указом призначив Надзвичайного і Повноважного посла України в Королівстві Бельгія Володимира Хандогія постійним представником України при Організації зі заборони хемічної зброї. Про це повідомили у прес-службі глави держави. Від квітня 2000 року Володимир Хандогій – Надзвичайний і Повноважний посол України в Королівстві Бельгія та керівник Місії України при НАТО (за сумісництвом). Народився 21 лютого 1953 року у Черкасах.

Посол у Малайзії – за сумісництвом

КИЇВ. – Президент Леонід Кучма своїм указом призначив Надзвичайного і Повноважного Посла України в Соціялістичній Республіці В'єтнам Ростислава Білодіда Надзвичайним і Повноважним Послом України в Малайзії, за сумісництвом. Ростислав Білодід – Надзвичайний і Повноважний посол України в Соціялістичній Республіці В'єтнам та за сумісництвом – в Королівстві Камбоджа, Лаоській Народно-Демократичній Республіці, Республіці Філіппіни, Республіці Сінгапур, Союзі М'янма.

УНІАН

Декілька областей...

(Закінчення зі стор. 1)

мільйонів грн., а в цілому по області – 120 мільйонів грн.

Відразу наступного після урагану дня, 6 липня, Президент України Леонід Кучма відвідав Чортківський район. Під час зустрічей з керівниками области і з громадськістю він запевнив, що держава не залишить людей у біді – усі райони, що зазнали руйнувань, одержать у централізованому порядку всі необхідні для відбудови матеріяли. На доручення Президента, Кабінет Міністрів створив Комісію з ліквідації наслідків стихійного лиха, яку очолив перший віцепрем'єр Юрій Єхануров. Він разом з міністром з питань надзвичайних ситуацій Василем Дурдинцем також вилетів на місце драматичних подій. Вже 7 липня 11 вантажних автомобілів з медикаментами, харчами, будівельними матеріялами і різним хатнім майном на суму понад 250,000 грн. надіслала у райони Тернопільщини, що найбільше постраждали від стихії, Служба безпеки України. Її співробітники переказали свій одноденний заробіток для потерпілих – близько 200,000 грн. Держава невідкладно виділила на ліквідацію наслідків урагану на Тернопільщині 2 мільйони грн., ще 7 мільйонів грн. надійшло з Пенсійного фонду, щоб ліквідувати державну заборгованість з пенсій у цьому реґіоні.

У районах, що зазнали руйнувань, працює 165 спеціяльних бригад, у їхньому складі – 20,381 особа, вони мають у своєму розпорядженні 1,010 одиниць техніки.

Кожні десять днів Урядова комісія доповідатиме Президенту України про те, як триває ліквідація наслідків стихійного лиха. Л. Кучма сказав, що у вересні знову відвідає Тернопільщину, щоб особисто проконтролювати, як ідуть справи.

УНІАН

ТІЛЬКИ ФАКТ

Національний банк України продовжив обмін українських карбованців на гривні до 29 грудня 2000 року.

◆

Новообрані народні депутати Тарас Чорновіл, Ростислав Шіллер, Іван Салій, Ярослав Сухий склали присягу на вірність народові України.

◆

Протягом останніх двох тижнів зросло число отруєнь грибами у 7 разів.

◆

Київська міська Рада проголосила 24 липня міським святом – Днем українського національного прапора в місті Києві.

◆

Ще одна група українських миротворців вирушила до Південного Лівану з військового летовища Лиманське (Одеська обл.) на трьох літаках Іл-76. В її складі 60 українських миротворців, 5 одиниць автомобільної техніки та 5 причепів до неї.

◆

За дорученням Президента України, перший віце-прем'єр Юрій Єхануров вилетів до Казахстану на 60-річчя Президента Казахстану Нурсултана Назарбаєва.

◆

Близько тисячі підприємців із Києва, Житомира, Одеси, Тернополя, Бердичева, Львова та інших міст України пікетують Верховну Раду, протестуючи проти запровадження на ринках касових апаратів.

◆

Парлямент прийняв у першому читанні законопроєкт про державну підтримку малого підприємництва. Суб'єктами малого підприємництва визначені фізичні і юридичні особи, якщо кількість працюючих на підприємстві не перевищує 50 осіб, а обсяг річного валового доходу не перевищує 500 тис. евро.

◆

Політики і політологи коментують можливість впроваджування результатів референдуму Указом Президента чи Конституційною асамблеєю.

◆

Лідер парляментської фракції Комуністичної партії України Петро Симоненко звинуватив голову парляменту Івана Плюща в тому, що той "особисто йому погрожував".

◆

Президент України Леонід Кучма підписав указ про звільнення Сергія Тигипка з посади міністра економіки у зв'язку з обранням його депутатом Верховної Ради.

◆

У понеділок, 10 липня, внаслідок сильної зливи позаплянововідключено від енергосистеми третій – єдиний працюючий енергоблок на Чорнобильській атомній електростанції.

◆

У Криму, в Алупкинському лісництві, триває пожежа. До ліквідації пожежі залучено 96 осіб та 15 одиниць техніки.

◆

Курс валют НБУ на 1 липня:

1 долар США	– 5.44 гр.
1 евро	– 5.70 гр.
1 німецька марка	– 2.66 гр.
1 рубль Росії	– 0.19 гр.

Чорнобильську АЕС чекає «консервація», яка може тривати від тридцяти до ста років

Політичне рішення про закриття Чорнобильської атомної почало набирати виразних рис. Фахівці станції, враховуючи міжнародний досвід і рекомендації вітчизняних експертів, підготували концепцію поетапного віддання ЧАЕС в «архів», в основу якого покладено варіянт «консервації».

Як повідомив помічник-референт генерального директора Чорнобильської АЕС Олег Голоскоков, головними аргументами на користь такого вибору були принципи безпеки і оптимальні фінансові витрати.

Згідно з проєктом «Програми припинення експлуатації енергоблоку № 3 Чорнобильської АЕС» підготовчий період переведення блоку в стан консервації розраховано на 15 років, перший етап – на 2001–2008 роки, а виконання усієї програми «консервування» може зайняти від 30 до 100 років. Саме стільки відведено авторами проєкту на дезактивацію і витримку третього енергоблоку після звільнення його і контурів інших систем від ядерного палива. Втім, вивозити паливо покищо нікуди. Тимчасові сховища басейнової витримки, котрі діють при ЧАЕС близько 15 років, заповнені. До речі, близько 80 відс. палива першого енергоблоку все ще «зберігається» у його атомному череві – реакторі.

Причому паливо, яке має залишковий ресурс, транспортується на третій енергоблок, де довикористовується. Тому насамперед передбачається будівництво сучасного «сухого» (без застосування води) приповерхневого сховища. Переведення станції у стан консервації, за оцінками однієї авторитетної незалежної британської фірми, (докладний плян закриття ЧАЕС викладений її експертами в 11 томах) може коштувати близько 540 млн. екю.

За спільними розрахунками українських і американських фахівців, реальна сума — приблизно 1 млрд. 396 млн. дол. За словами Олега Голоскокова, покищо єдиним реальним джерелом фінансування робіт з припинення експлуатації ЧАЕС залишається Державний бюджет України. Рішення про залучення інших джерел, включаючи допомогу з боку країн «Великої сімки» і Комісії Европейського союзу, що передбачено меморандумом про взаєморозуміння щодо дострокового закриття атомної станції, покищо не прийнято.

Поточного року на фінансування робіт на зупинених першому і другому енергоблоках було заявлено держбюджетних 198 млн. грн., фактично ж виділено 35 млн. грн. Досі виручав атомників третій працюючий блок. До речі, утримання одного зупиненого блоку щорічно обходиться атомникам ЧАЕС у 44 млн. грн. Станція давала також 50 млн. грн. щорічно на утримання міста.

Окрім того, програмою припинення експлуатації третього енергоблоку передбачається, що наступного року, виходячи з бюджетних асигнувань, тут залишаться працювати 2,228, а до кінця 2008 року – 1,328 фахівців. Тепер на ЧАЕС, включаючи об'єкт «Укриття», працює 5,885 осіб.

Ще «на утриманні» третього блоку, тобто на балансі станції знаходиться близько 4 тис. осіб, котрі зайняті у житлово-комунальному господарстві, системі дошкільних установ, громадського харчування.Частина цих підприємств вже акціонується, частина передається у комунальну власність, але і тут без «кадрових жертв» не обійтися.

Не можна сказати, що рішення про закриття Чорнобильської атомної станції, стало для атомників громом серед ясного неба. Привчені життям до всіляких несподіванок тривалого перехідного періоду, вони розуміють, звичайно, що закриття не буде безболісним. Паніки, за словами помічника генерального директора ЧАЕС, не спостерігається.

До остаточного, як сказано в урядовій постанові, закриття станції і дійсно далеко. «Адже взяти й закрити її на ключ неможливо. Ми просто переходимо в іншу фазу життєвого циклу станції», – підсумував О.Голоскоков.

Олександер Фандєєв



АМЕРИКА І СВІТ

Міжнародний договір в обороні дітей

НЬЮ-ЙОРК. – Минулого тижня Президент Билл Клінтон підписав два міжнародні договори, метою яких є запобігти участі молоді віком до 18 років у війнах чи воєнних діях, а також вберегти дітей від усякого невільництва. „Щоб оживити нашу мрію про глобальну економіку, котра поліпшує добробут усіх людей, найперше мусимо спільно стати в обороні всіх дітей", – сказав Б. Клінтон. Крім того, він підкреслив, що кілька сотень тисяч дітей воюють, і деякі з воєн – жорстокі громадянські конфлікти. Згідно з підрахунками Організації Об'єднаних Націй, десятки мільйонів дітей є жертвами світової торгівлі невільниками, в тому числі сексуальними.

Американці перемогли у Вімбледоні

ВІМЛЕДОН, Англія. – Минулої суботи, 8 липня, у світової слави тенісових змаганнях Клюбу всієї Англії у Вімбледоні, кубок перемоги вислідами 6-3, 7-6 (3) здобула Вінус Вілліямс. Вона стала першою американкою африканського походження, що перемогла у цих англійських змаганнях за останніх 42 роки. У 1958 році такої ж перемоги домоглася американка африканського походження Алтея Ґібсон. А в неділю, 9 липня, переможцем тенісових змагань серед чоловіків у Вімбледоні став американець Піт Семпрас. Він переміг вислідами 6-7 (10), 7-6 (5), 6-4, 6-2.

Промова В. Путіна про становище Росії

МОСКВА. – Минулої суботи, 8 липня, Владімір Путін, президент Росії, виступив перед Думою з промовою про теперішнє становище країни. У своїй 50-хвилинній промові В. Путін без будь-яких прикрас окреслив жалюгідний стан Росії, визнаючи, що за 10 років незалежности росіяни зуміли створити тільки „кістяк цивільної громади", але покищо не навчилися такої підставовової речі як законопослушність. Зі зменшенням народжувань і старінням громадян Росія може стати „старечою нацією", а все глибша прірва між передовими країнами і Росією „ставить її у групу народів третього світу". Президент В. Путін відкинув будь-які закиди на свою адресу з приводу „диктаторства", проте водночас підкреслив, що демократія – це і успішна економіка, і сильна держава. Він також вважає, що „без справді вільних засобів масової інформації демократія в Росії просто не втримається". З приводу пропонованих Кремлем реформ, спрямованих на концентрацію влади, то ці проєкти мусять бути схвалені Думою – тільки у цьому випадку вони стануть інструментом боротьби з корупцією і „зі спробами будування політичних імперій, котрі задушують економіку". Все ж не забув В. Путін вколоти і західніх критиків, маючи на увазі дії НАТО в Югославії та скаржачись, що проблему Чечні світова преса висвітлює дуже односторонньо, тим часом правильне розуміння цієї справи є дуже важливим для Росії.

Небезпека від хвороби Альцгаймера

ВАШІНҐТОН. – Спеціялісти стверджують, що хвороба Альцгаймера поширюється з великою швидкістю: понад 22 мільйони людей в цілому світі захворіють до 2025 року. Спеціялісти, які вивчають хворобу Альцгаймера, наполягають на глибших дослідженнях. Завдання полягає в тому, щоб вчасно виявити підступні ранні ознаки цієї хвороби, котрі спостерігаються вже за10 років до явного слабоумства, та знайти можливості охоронити мозки хворих. Д-р Роналд Петерсен з Майо-клініки, виступаючи на МІжнародній конференції, повідомив, що саме тепер медицина стоїть перед цим важким і невідкладним завданням. Покищо не знайдено ліку на хворобу Альцгаймера, котра уражає біля чотирьох мільйонів американських громадян. Науковці досі не знають причини з'яви „липких осадів", які вбивають клітини мозку.

Мехіко має нового президента

МЕХІКО. – Новообраним президентом Мексики у неділю, 2 липня, став Вінсенте Фокс Квесада, поклавши край владі Засновної Революційної партії, котра керувала державою впродовж 71 року. Свою перемогу він завдячує молодим, краще освіченим виборцям, які не могли більше терпіти існуючої корупції і владарювання однієї партії. Здобувши перемогу у виборах, В. Фокс негайно поділився з громадянами країни та цілим світом своїми плянами, котрі зводяться до трьох головних точок. Найперше він має намір перебудувати федеральну виконавчу владу, яка, на його думку, має стати засобом знищення корупції. Наступна точка – це пропозиція, щоб Америка пом'якшила закони щодо переходу американсько-мексиканського кордону. Президент Ернесто Зеділло поздоровив В. Фокса з перемогою та запевнив його у спокійному переданні влади 1 грудня. Аналітики уважають, що обрання нового президента Мексики буде корисним не тільки для посилення демократії, в країні, але й для економічних зв'язків зі США.

Перша офіційна візита президента Ірану

БЕРЛІН. – Тисячі іранських вигнанців протестували у столиці Німецької федеративної республіки з приводу початку триденної офіційної візити президента Ірану Мухамеда Хатамі. Поліція арештувала декілька десятків демонстрантів, а напередодні, під час нічних ревізій приватних мешкань, затримала десятки супротивників тегранського уряду. Це перша закордонна поїздка іранського провідника від 1979 року – часу Ісламської революції. Критики намагалися переконати Німеччину відкликати цю візиту, взявши до уваги порушення людських прав в Ірані.



СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу - відповідно $40.00 і $25.00. В Україну, Європу й Австралію $50 (авіяпоштою - $160, в Австралію - $175). За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Дописи, підписані авторами, не завжди відповідають поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор - Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка - Павло Стокотельний; Реклама - Марія Осціславська; Адміністратор - Володимир Гончарик.

Чи далеко з України до Куби?

Розповідь українських інформаційних агентств про недавню візиту Президента Леоніда Кучми на Кубу, опублікована у «Свободі», викликала у деяких читачів подив: чи варто, мовляв, провідникові України відвідувати країну, де панує комуністичний режим, чи варто про це писати? Деякі з громадських спільнот в США, мовляв, надають хворим дітям з України не меншу допомогу, ніж Куба, але до них чомусь не приїздять високі гості.

Насправді візита Леоніда Кучми сприймається швидше як прояв далекоглядности державного діяча. Чому? Придивімося пильніше до сучасної Куби. Що ми знаємо про неї? А те, що з цього острова втікають люди, намагаючись дістатися до США, що серед них був хлопчик Елірн, якого повернули до комуністичного табору, де він приречений на недолю. Свого часу Куба й справді була форпостом комуністичного світу під боком у «бастіону імперіялізму» - США. Кожний втікач з Куби розцінювався в Америці як голос проти комуністичного режиму, як свідчення переваг вільного світу. За 40 років федеральний уряд вклав в кубинську діяспору близько 3 млрд. долярів. Таких втікачів набралося півтора мільйона, з яких у Маямі проживає 800 тисяч.

Кубинці в США теж не сиділи, склавши руки. Тепер вони мають найбільший серед імігрантів з південноамериканських країн дохід на одну особу. Завдяки втікачам містечко Маямі стало космополітичним курортом, торгово-фінансовою брамою латинської Америки до США. Водночас в очах громадської думки більшість біженців поволі втратила ореолю героїв, діставши славу терористів і найманих вбивць. Терористична організація «Альфа і Омега 77» призналася у скоєнні за 1973-80 роки 117 замахів. Кубинська діяспора страшенно поділена і пересварена. Кожного новачка вважають «агентом Кастро».

Тим часом становище у світі змінилося: розпався СССР, впала берлінська стіна, країни Европи визволилися з совєтської неволі. З оглядом на ці зміни уряд Билла Клінтона 5 років тому відійшов від політики відкритих дверей для кожного біженця з Куби. Фідель Кастро у 1994 році відкрив кордони для усіх, хто хоче на човнах і плотах дітатися США. Тільки за місяць охоронці кордонів США виловили з води 37 тисяч кубинців, яких не впустили до країни. Клінтон в 1995 році підписав угоду з Кубою, за якою усі втікачі, затримані в морі, мають повернутися на острів. Елірн не становив винятку, бо за першим винятком підуть інші. Але люди пливуть, не стільки з політичних міркувань, скільки зваблені кращим добробутом. Адже багата діяспора щедро допомагає своїм рідним на Кубі. Минулого року вона переказала туди півтора мільярда долярів, що становило найбільше джерело доходу кубинського туризму. Люди пливуть за долярами, хоча з кожних десяти втікачів семеро гине.

Режим Кастро усе виразніше стає пережитком минулого. Чується усе більше голосів як в кубинській діяспорі, так і в американських політичних колах за пом'якшення стосунків з Кубою, навіть понад головою ще живого диктатора. Діяспорні організації розробляють пляни господарського оновлення острова після відходу Кастро. У 1998 році Кубу відвідав Іван Павло II. З урахуванням усіх цих подій візиту Леонда Кучми на Кубу варто сприймати як далекоглядний дипломатичний крок провідника держави, яка не погрожує світові ядерними ракетами, а шукає ділових взаємин, дивлячись навіть трохи наперед, бо дні одного з останніх комуністичних диктаторів облічені.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про спіднє, що стало верхнім

Всі ми, незалежно від віку, вже так звикли до химер жіночої моди, що, здавалося, ніщо нас не здивує. А таки цього літа, коли раз-у-раз зустрічаємо на вулицях Нью-Йорку, в ресторанах, театрах та інших публічних місцях молодших і старших жінок у спідній білизні – то таки воно трохи дивно.

Вже довші роки довжина спідниць, які носять жінки, зокрема дуже молоденькі та ще із гарними ногами, сильно змінюється. Один раз вони довгі майже до землі, то знову коротенькі аж поза коліна, раз вони такі вузенькі, що ледве дозволяють ходити, то широкі та комфортабельні.

Розуміється, усі вже до того звикли, що кожний рік, ба – кожний сезон приносить щось нового у моді, те, що вигадують славні на весь світ французькі модельєри в Парижі, а останніми роками також їхні конкуренти з Нью-Йорку.

А все ж цьогорічна літня мода таки нас усіх заскочила, коли несподівано ми маємо нагоду бачити жінок різного віку, як вони спокійно, без найменшого сорому виходять перед публіку у спідній білизні. Ну, не достеменно так, але цьогорічна літня мода велить жінкам вдягати сукенки чи блюзочки, які своїм виглядом та пошиттям дослівно виглядають, як т. зв. „комбінації", які досі жінки носили лише під сукенку, а не замість неї. Подібні є також т. зв. блюзочки, сильно витяті як спереду, так і ззаду, на вузесеньких шнурочках, що тримають цей кусок матерії разом. Рідко завважується, щоб власниця такого „одягу" мала ще якусь додаткову спідню гардеробу, то ж усі нюанси жіночої анатомії можуть добре реєструвати ті, що цього бажають. Не дивниця, отже, що група молодих чоловіків під впливом відкритих для усіх сторонніх очей жіночих принад на порторіканському святі в Нью-Йорку не могла втримати своїх бажань і емоцій, і це закінчилося голосним відлунням у публічній опінії.

Не треба аж шукати за таким невідрадним інцидентом. Ось із здивуванням побачила я на урочистому святі градуації в одному із престижевих коледжів, як проходжувалася там студентка у строю, який ніяк не можна було назвати сукенкою, а тільки спідньою білизною, ще із коронками та вузенькими шнурочками замість шлейок. Коли, однак, дощ загостив на місце святкувань, вона вдягла на свою спідню, що стала верхньою „комбінацію", важку шкіряну куртку. Ось і мода 2000 року!

Коли її невільницями стали молоді, спортивного покрою дівчата та жінки, то ще можна це прийняти, але що мають робити старші або з надмірною вагою? Як їм іти за вказівками моди та часу?

Правда, в деяких осіб чи навіть в деяких установах ця цьогорічна мода, що витягнула спіднє наверх, не знаходить признання. Відомо, що в деяких місцях праці, в деяких установах і школах не дозволяють приходити на заняття у таких модних сукенках чи блюзочках. В загальному, однак, щораз вища температура літніх місяців, як також безмежна свобода звичаїв, сприяє цьогорічній моді. При цьому завжди маємо надію, що ця мода промине, як багато вже перед нею і багато таких, що ще прийдуть.

А що вона не завжди безпечна з уваги на естетику і з уваги на „зацікавлення" зі сторони чоловічого роду, одна порада: вдягайте спіднє як верхнє тільки на власну відповідальність.

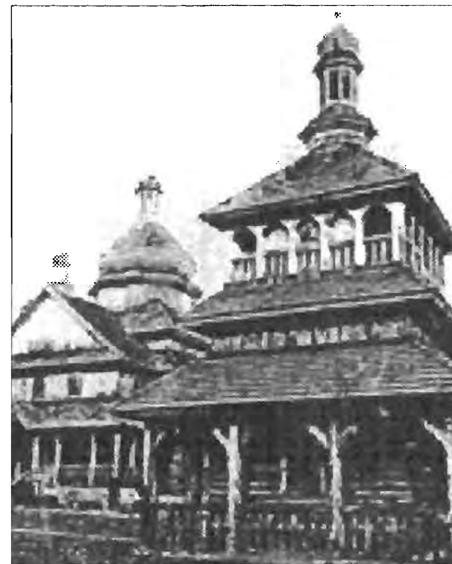
О-КА

„Верховина" буде продана українцям

20 червня Головна Рада Українського Братського Союзу прийняла рішення продати відпочинкову оселю „Верховина" Українській Американській Культурній Фундації (УАКФ). Ціна оселі – 925 тисяч долярів. Цим рішенням провідники УБС забезпечили реальну можливість збереження „Верховини" для української громади. Утворена для цього УАКФ плянує після перебрання оселі здійснити ряд радикальних заходів по її оновленню, розширенню існуючих можливостей відпочинку, а передовсім наповнити життя на „Верховині" заходами культурно-мистецького і спортивного життя, особливо для нашої молоді. Численні добродії роблять пожертви на придбання оселі в інтересах української спільноти. Прилучіться до них. Адреса Фундації: **UACF, P.O. Box 418, Glen Spey, NY 12737. Tel. (800) 836-4184.**

Д-р Степан Ворох,
організатор фондів УАКФ





Українські церкви на „Верховині"

Москва намагається поставити хрест на єдності українського православ'я

Останнім часом у православних колах України зажевріла надія на те, що наші три, розділені тепер, Церкви зможуть знайти шлях до об'єднання.

За допомогою двох найбільш авторитетних Церков Вселенського православ'я – Московського та Константинопольського патріярхатів. Стало відомо також, що в середині липня в Шамбезі (Швайцарія) відбудеться зустріч Патріярха Варфоломія I та «міністра закордонних справ» Московського патріярхату митрополита Кирила, де будуть обговорюватися проблеми українського православ'я. На зустріч мають бути запрошені представники всіх трьох українських православних Церков. (*У цю останню, абсолютно безпрецедентну, обставину важко повірити.* – **Авт.**).

Як повідомляє Інтерфакс-Україна, під час недавньої зустрічі віцепрем'єр-міністра України Миколи Жулинського з Вселенським патріярхом Варфоломієм I було узгоджено певні деталі об'єднувального процесу, більше того – Патріярх Варфоломій I дав зрозуміти, що буде сприяти цьому процесу. Він висловив надію, що єдина помісна Українська Православна Церква може бути утворена вже в серпні цього року – після об'єднувального собору.

Проте джерела, що належать до Московського патріярхату, оприлюднили ці новини тільки заради того, щоб повністю відкинути будь-яку можливість не тільки об'єднання, але й навіть переговорів, у яких зможуть взяти участь всі зацікавлені сторони. Представник МП, який не захотів назвати своє ім'я, звинуватив Патріярха Варфоломія I у тому, що той грає ролю «східного папи», втручається у справи православ'я інших країн і що РПЦ «не збирається поступатися церковними канонами й не потерпить зазіхань на свою канонічну територію, якою є Україна».

Анонім в МП висловив впевненість, що втручання Патріярха Варфоломія I має єдину мету – за підтримки США розчленувати РПЦ, яку Білий дім вважає найбільш впливовою консолідуючою силою на пострадянському просторі. Необхідно ще додати, що наприкінці минулого тижня в Цюриху митрополит Кирил (МП) та митрополит Мелітон (найбільш впливова, після патріярха, особа Константинопольського патріярхату) зустрічалися для обговорення, як вважають, майбутньої наради у Шамбезі. Результати цих переговорів покриті, як казав дід Щукар, «невідомим мороком».

Патріярха Філарета зустрічала в Криму «дика дивізія»

Як повідомляє інформаційне агентство «Радонеж» (Москва), 23 червня «Прихожани кримських православних церков (УПЦ) спробували заблькувати симферопольский аеропорт, щоб не пустити в Крим лжепатріярха Філарета Денисенка, котрий очолює невизнаний у православному світі так званий «Київський Патріярхат». Зіткнень при цьому не було. Філарета, повз пікет, вивезли з аеропорту. 24 червня він здійснив обряд «духовного напуття» молодих офіцерів військово-морських сил України. У зв'язку з приїздом Філарета епархіяльна рада Симферопольсько-Кримської епархії Української Православної Церкви (Московський Патріярхат) звернулася до жителів Криму зі застереженням «не впасти в гріх духовного спілкування з розкольником». У зверненні московської Церкви вказується, що Філарета «за гріх розколу», що проявився у створенні з порушенням церковних канонів Української Православної Церкви Київського Патріярхату, позбавлено духовного сану й піддано Православною Церквою анафемі».Нагадаємо читачам, що декілька місяців тому віруючі УПЦ намагалася перешкодити Патріярхові Філарету відслужити обідню в Донецьку й освятити місце закладення храму в Маріуполі, порушуючи таким чином елементарні права українського громадянина – свободу пересування та свободу виконання своїх службових обов'язків. Що робитиметься в країні, якщо члени якоїсь однієї церкви або політичної партії будуть встановлювати всюди свої феодальні кордони: свій – проїжджай, чужий – повертай голоблі!

Клара Гудзик

Декларації про державний суверенітет України – 10 років

В неділю, 16 липня, о 2-ій год. по полудні, в десяту річницю Декларації про державний суверенітет, Посольство України у Вашінгтоні відзначить цю історичну подію церемонією покладення вінків біля пам'ятника Шевченку, при вулиці П і 22-ій у Вашінгтоні.

16 липня 1990 року Верховна Рада України ухвалила Декларацію про державний суверенітет України. Відтоді в літописі нашої держави розпочалася нова сторінка, новий відлік часу – епоха утвердження України як самостійної та незалежної країни.

Прийняття Декларації стало першим кроком до відновлення історичної справедливости, відродження української державности – як ідеї соборности українського народу та його земель. Цей документ відкрив новий етап в історії нашого народу, проголосивши основні політичні, економічні, соціяльні цілі, довгострокові перспективи розвитку Української держави. В Декларації було визначено найбільш принципові позиції, які орієнтували народ на створення самостійної, правової держави, на розвиток демократії, всебічне забезпечення прав і свободи людини. Вона стала тією цінністю, яка об'єднала суспільство у непростий час визначення свого майбутнього в серпневі дні 1991 року.

Саме спираючись на Декларацію, було прийнято Акт про державну незалежність 24 серпня 1991 року, який разом з державним суверенітетом був підтверджений волевиявленням народу на Всеукраїнському референдумі в грудні того ж року.

Декларацією проголошено самовизначення української нації, народовладдя, принцип поділу державної влади на законодавчу, виконавчу і судову, територіяльну цілісність України в межах наявних кордонів, економічну самостійність, виключне право народу України на володіння, користування і розпорядження національним багатством України, захист усіх форм власности в державі, гарантії екологічної безпеки і культурного розвитку. Ці базові положення лягли в основу законодавчих актів державного значення – Конституції, законів України.

Цим документом декларується також право держави на власні Збройні сили, внутрішні війська та органи державної безпеки. Україна урочисто проголосила про свій намір стати в майбутньому постійно нейтральною державою, яка не бере участи у військових бльоках і дотримується трьох неядерних принципів: не застосовувати, не виробляти і не набувати ядерної зброї.

Важливе значення мала Декларація й для розвитку зовнішніх зносин України як суб'єкта міжнародного права. В розділі, присвяченому її ролі в міжнародних відносинах, було закладено основоположні принципи й пріоритети української зовнішньої політики.

Сьогодні Україну як незалежну суверенну державу вже визнали 167 країн світу, 164 з них встановили з Україною дипломатичні взаємини. Станом на 1 січня 2000 року в Україні функціонувало 62 посольства іноземних держав, 4 відділення посольств, 14 представництв міжнародних організацій, 15 генеральних консульств, 19 країн представлені почесними консулами. Посли 51 країни світу виконують свої функції в Україні за сумісництвом.

За кордоном Україна представлена своїми дипломатичними представництвами і консульськими установами в 62 країнах світу, в яких функціонує 81 закордонна установа: 61 посольство, 12 генеральних консульств, 6 постійних представництв при міжнародних організаціях та 12 відділень посольств. Інтереси України в різних регіонах світу представляють 30 почесних консулів. Україна є членом 107 міжнародних організацій (органів) і співпрацює з ними як сторона відповідних конвенцій та угод.

В системі МЗС України сьогодні працює понад 1800 осіб, у тому числі 690 – у центральному апараті та 1200 – в закордонних установах.

Акт проголошення незалежности України сконцентрував в собі роки і століття сподівань, невтомного національного й державотворчого поступу нашого народу. І на цьому довгому та бурхливому історичному шляху Декларація про державний суверенітет стала поворотним пунктом в сучасній історії України, наблизивши до здійснення споконвічну мрію українського народу про свободу та незалежність.

Путін декларує лібералізм...

Виступ нового президента Російської Федерації із посланням Федеральним зборам країни відбувся якраз напередодні 100 днів з дня інавґурації Володимира Путіна, коли ЗМІ і політична еліта країни почали підбивати перші підсумки правління недавно обраного керівником держави колишнього полковника спецслужб. Його виступ відбувся на тлі двох гострих криз – парляментської, яка стала очевидною після того, як Рада Федерації майже одностайно відхилила запропонований Путіним та схвалений Державною Думою закон про зміну процедури її формування, та чеченської, яку стало важко приховувати після серії терористичних актів у республіці та загибелі великої частини загону челябінських міліціонерів. Кремль працював над створенням узгоджувальної комісії, яка б мала примирити членів верхньої та нижньої палат парляменту.

Сам Путін після переговорів у Душанбе з лідером комуністичного Китаю та президентами центральноазійських республік змушений був спішно вилітати до північноосетинського Моздока і на нараді в цьому місті демонстративно лаяти міністрів оборони та внутрішніх справ Росії. А в цей час на одній з підмосковних дач спішно переписувалося – в бік лібералізму і демократичности – президентське послання. На зовсім невигідному для нього тлі розвитку політичної ситуації в країні президент мав виглядати впевненим в собі реформатором... Так він і виглядав, коли майже тисяча представників російської політичної еліти зібралася у Мармуровому залі Кремля. Путін підкреслив, що "єдиним для Росії реальним вибором може бути вибір сильної і упевненої в собі країни". Говорячи про ситуацію зі ЗМІ, Путін сказав, що свобода преси була й залишається фундаментальним принципом російської демократії. Однак ЗМІ стають час від часу зручним інструментом міжклановї боротьби. Свобода слова в Росії відбулася, однак російська преса перебуває в стадії становлення. Щодо ситуації в економіці Путін сказав, що основними причинами економічної нестабільности є високі податки, чиновницьке свавілля і розгул криміналу. Він підкреслив, що держава надаватиме пріоритет розвиткові охорони здоров'я, освіти і культури. Путін нагадав, що кількість населення Росії вже кілька років зменшується на 750 тисяч на рік. "Якщо нинішня тенденція збережеться, майбутнє нації опиниться під загрозою", – попередив Путін.

Отакі думки висловив новий російський президент у своєму посланні, яке привернуло увагу світу. Однак багато хто з присутніх у залі після виступу президента підкреслював, що судитиме про його діяльність не за словами, а за справами. А вони, як відомо, збігаються із словами не у кожної влади...

Віталій Портников
"Молодь України"



Літня спека... А колись?

Ми часто нарікаємо, що літо з кожним роком стає усе спекотнішим і нестерпнішим для нас усіх. Забуваємо, однак, при тому, що в 2000 році ми усі живемо і працюємо в умовах комфортного охолодження, яке дозволяє зовсім інакше приймати хвилі спеки, ніж це було колись.

Погортаємо давнє число „Свободи". За 1936 рік, 10 липня, читаємо: *„Спека вбиває сотку людей. Страшна спека в центральних і в полудневo-східних стейтах триває далі. В наслідок горячі на протязі останніх кількох днів загинуло в навіщених спекою околицях сто людей. Поля і городи висохли зовсім. Вони чорніють від спаленої трави і розпеченого піску. Уряд рішив виплачувати потерпілим фармерам по 20 дол. тижнево, як теж заряд W.P.A. негайно має розпочати роботи, що дадуть зарібок 50,000 робітникам. Кліматичні стації доносять, що гарячі струї пересуваються в напрямі сходу. В Ню Йорку вже другий день панує горяч, що доходить до 93 ступенів Фаренгайта. Вона наганяє на людей втому, оспалість, а навіть спричиняє різні хороби".*

„11-го липня. – Страшна спека. Ню Йорк і околицю навістили гарячі струї, які заповідати кліматичні стації кілька днів. Офіційно температура, яку взяли високо на хмародері виносила поверх 102 ступенів. Однак на долині горяч була значно вища. В Центральному Парку температура виносила 145 ступенів, а на Таймс Сквері 115. Яка це горяч, пізнати найкраще по тім, коли нагадати, що температура перейшовши в тілі чоловіка 103 ступені, чоловіка вбиває. Ця спека, яка навістила північно-східні стейти, побила всі дотеперішні рекорди, які історія цих околиць запам'ятала".

„13-го липня. Спека триває далі. Ню Йорк. – Вже третій день східню полосу Злучених Держав, включаючи місто Ню Йорк заливає невиносима спека. На вулицях розпечене повітря бухає в лице немов у лазні пара. Люди ховаються по холодних кутках, а ті, що мусять виходити на вулицю, виглядають напів притомні. Багато людей в наслідок спеки померло. За один день померло в цілих Злучених Державах 375 людей, з цього в самім Ню Йорку 26. Робітникам фабрик дають полекші. Теж заряд міста дозволив людям спати по парках і над берегом моря. Кліматичне бюро подає малу надію на скору зміну".

Ось так впродовж трьох днів „Свобода" щодня подавала на першому місці тривожні вістки про спеку. Це легше перечитувати сьогодні, сидячи в прохолодній кімнаті. А ми ж ремствуємо, ледве температура сягає 90 ступенів...

Карлос Паскуаль: европейській Україні – европейське обличчя

Карлос Паскуаль, кандидатуру якого Билл Клінтон запропонував на посаду посла США в Україні, у виступі перед Сенатським комітетом у закордонних справах заявив, що в американських інтересах допомогти Україні та її п'ятдесятимільйонному народу подолати радянську спадщину та закріпити своє місце в Европі. Пан Паскуаль, який інтенсивно працював над проблемами України в Агентстві з міжнародного розвитку та у Раді національної безпеки Сполучених Штатів, вважає, що перед Україною, яка має багаті ресурси й добре освічений народ, відкрилася історична можливість закріпити свій статус незалежної, демократичної та зорієнтованої на ринок европейської держави. Однак для досягнення успіху Україна повинна здійснити внутрішні перетворення. «Уже багато зроблено для відмови від радянського минулого й створення структур незалежної держави, – підкреслив Карлос Паскуаль. – Але перехід до демократії та ринкової економіки ще далеко не завершений. Якщо Україна хоче бути европейською, вона повинна виглядати, як Европа». Має утвердитися верховенство закону. Суди повинні бути незалежними і справедливими. Власність повинна бути захищеною. Уряд повинен бути відповідальним і прозорим, а це означає рішучий наступ на корупцію».

(З преси)

Ялта і Баден-Баден – міста-побратими

КИЇВ. – Угоду про партнерство між Баден-Баденом та Ялтою підписано 7 липня у Федеративній Республіці Німеччини, в місті Баден-Баден (федеральна земля Баден-Вюртемберг). В урочистій церемонії підписання угоди взяли участь посадник Баден-Бадену Зігрун Ланг, міський голова Ялти Володимир Марченко, посол України у ФРН Анатолій Пономаренко. Стосунки між двома містами-курортами розпочалися у 1993 році, коли їхні представники підписали угоду про дружбу. Особливо активно розвивався культурний, а також молодіжний та спортивний обмін. Цими днями в Баден-Бадені гостює Симфонічна оркестра і хор Кримської філармонії. На сьогодні список офіційних міст-побратимів налічує понад 20 міст з української та німецької сторони.

УНІАН

Скоєно замах на життя журналіста

ВІННИЦЯ. – Замах на життя головного редактора вінницького обласного тижневика „33 канал" Анатолія Жучинського було скоєно у під'їзді його власного будинку. З мозково-черепною травмою журналіста привезли до реанімаційного відділення лікарні.

СНІД у секс-бізнесі: результат неуцтва, знаряддя помсти і шантажу

Значний спектр медично-соціяльних проблем жінок, які опинилися в зоні суспільної неповаги і відчуження, уперше в масштабі країни вивчили співробітники Українського інституту соціяльних досліджень (УІСД) разом з UNAIDS (ООН-СНІД) за фінансової підтримки уряду Німеччини. Головне завдання проєкту – створення мережі громадських організацій, які б анонімно працювали з жінками, зайнятими в секс-бізнесі, і допомагали б їм, і тим самим суспільству, захиститися від СНІД-у і захворювань, що передаються статевим шляхом. Україна веде перед в пострадянському просторі за кількістю ВІЛ-інфікованих. За попередніми даними ООН-СНІД, невиліковною хворобою заражено понад 240 тисяч українців. При цьому, якщо донедавна до 90 відс. хворих становили ін'єкційні наркомани, то нині все частіше зараження відбувається «традиційним» шляхом.

У рамках проєкту на умовах анонімности опитано так звані фокус-групи (від 5 до 13 жінок у кожній віком від 15 до 34 років) у Києві, Львові, Харкові, Ужгороді, Дніпропетровську, Донецьку, Нікополі, Херсоні, Вінниці, Севастополі і Симферополі. В опитуванні взяли участь правоохоронці, медики, юристи, а також «покупці» секс-послуг і ймовірні сутенери. Як розповіла координатор проєкту, керівник сектора Центру досліджень сім'ї та жінок УІСД Євгенія Луценко, більшість жінок, зайнятих у секс-бізнесі, незаміжні або розлучені, хоча дехто має повноцінні сім'ї. Для багатьох – це друга праця (серед офіційних видів зайнятости в цьому разі представлені офіціантки, педагоги, студентки). Серед причин «додаткового заробітку» частіше за все жінки називали відсутність постійних заробітків, соціяльну непотрібність, необхідність утримувати сім'ю, оплачувати навчання у вузі, терміново розрахуватися з боргами, бажання добре харчуватися і вдягатися, назбирати грошей на житло. Переважній більшості респонденток їхнє заняття не подобається, і вони мріють, заробивши досить грошей, вийти заміж і заснувати сім'ю.

Смертельну загрозу ВІЛ-зараження усвідомлюють небагато, розраховуючи на те, що «знайомий лікар-дерматолог допоможе». Багато хто звертається до непрофільних фахівців. Дивно, але «професіоналки» практично не розрізнюють клінічних ознак захворювань сифілісом і ВІЛ-інфекцією, як і не бачать особливої різниці між засобами запобігання від них. Опитані у всіх містах заявляли, що у сфері їхньої діяльности є носії ВІЛ, і наводили приклади свідомого поширення інфекції з метою помсти. СНІД практикується в їхньому середовищі і як «знаряддя» вибивання боргів: не повернеш – будеш заражений. Майже всі респондентки зазнавали насильства. Захисту вони шукають у сутенерів, авторитетного «друга» – заступника, але дуже рідко у стражів порядку. Хоча... довіряють представникам української «поліції моралі», помічаючи, що вона єдина, хто ними реально займається. Існує наказ МВС України про створення в кожному обласному центрі, відповідно до місцевих можливостей, відділів боротьби з правопорушеннями у сфері цивільної моралі, однак їх створили поки що лише в чотирьох містах.

Цікаво, що потрібну інформацію респондентки беруть в основному зі засобів масової інформації, у процесі спілкування з «колегами», рідше – із спеціяльної літератури і завдяки громадським організаціям. Разом з тим пропозицію організаторів опитування «дівчата» зустріли вороже, оскільки побоювалися непотрібного розголосу. Звичайно, вони не проти змінити своє правове становище, але не хотіли б робити це самі. «Суспільство має визнати, що це наша професія», – сказала одна з учасниць опитування. Хтось із них бачить вихід в легалізації секс-бізнесу. На думку координатора проєкту Є.Луценко, це не вирішить проблему, адже для багатьох це заняття епізодичне.

Що ж робити? «Заборонити» проституцію досі не вдавалося нікому, боротися тільки репресивними методами – неефективно. На думку експертів УІСД, залишається профілактично-освітня робота з групами ризику, попередження і запобігання захворюванням, що цілком виправдовує себе в поінформованій Европі.

Особливо небезпечна ситуація зі СНІДом в Одесі, де офіційно зареєстровано 5 тисяч ВІЛ-інфікованих, в тому числі півтисячі вагітних жінок та 400 малят, що заразилися від матерів, повідомляє Михайло Аксанюк („День"). Усього ж понад 13 тисяч одеситів зазнали ВІЛ-інфікування, причому переважна більшість – залежні від наркотків особи віком від 16 до 30 років. Не дивно, що учасники міжнародної конференції з проблем протидій епідемії ВІЛ-СНІД у державах Закавказзя та Україні, організованої відповідними департаментами UNAIDS та UNICEF, з інтересом заслухали виступи співорганізаторів акції – головного лікаря Одеського обласного центру з профілактики і протидії СНІДу Олега Пеніна, керівника громадського руху «Віра, Надія, Любов» Тетяни Семикоп та інших.

Учасники конференції дістали змогу пересвідчитися, яка небезпека в епідеміях наркоманії та СНІДу, що охопили Одесу. Водночас перейнято досвід профілактики цих небезпечних соціяльних недуг». Це винятково важливо для організаторів охорони здоров'я в країнах Закавказзя, оскільки «епідемії ВІЛ-СНІДу тут ще можна запобігти: в Азербайджані покищо зареєстровано лише 193 ВІЛ-інфіковані особи, у Вірменії та Грузії ще менше – відповідно 124 та 123. Однак розвиток торговельно-економічних взаємин цих країн з Україною, Росією та іншими державами, де прогресує епідемія СНІДу, може теж сприяти поширенню смертельної хвороби.

О. Ф.



СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Літо... Союзівка

Фоторепортаж

Степан Герилів

Я, представник так званої четвертої хвилі", тут, на Союзівці – вперше. Начуваний наперед: Союзівка – це гордість Українського Народного Союзу, це свято для кожного, хто ступить на цю по-карпатськи лісисту українську землю в Америці", я не міг не помітити якогось незвичного для мене душевного піднесення. Дуже гарні готелі із холодною-гарячою водою (чи дочекаються колись наші лемки-гуцули-бойки такого в Україні?), з усім необхідним – починаючи від кількох видів шампуню і закінчуючи добрим десятком рушників для однієї особи. А повітря, а сосни-смереки, а... Та ще багато чого можна написати про усе захоплююче тут, на Союзівці, бо наші люди таки зуміли витворити справжню українську казку серед незайманої американської природи.



Де б не бував я тут, з ким не розмовляв би, всюди відчувалось не тільки захоплення Союзівкою, її побутом, обслугою, приємним домашнім затишком, смачним харчуванням. А що приємно, – всі стараються, щоб відмолоджувалась рідна оселя. Ще з 1984 року, коли кілька ентузіястів з пластового куреня "Перші стежі", очолюваних Неонілею Сохан, вирішили на Союзівці створити і провадити дитячий табір "Пташата", кожного літа понад двісті малюків з українських родин тут не тільки приємно відпочивають, а й вчаться розмовляти, співати, танцювати по-своєму, по-українськи. І дотепер пані Сохан є незмінним організатором цієї важливої справи.



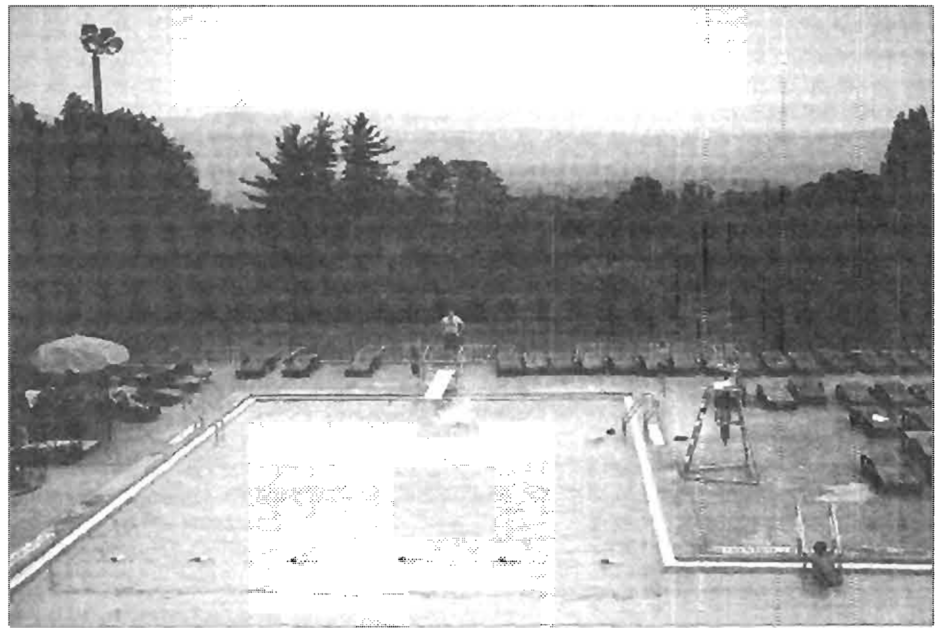
Не можна було відірвати очей від захоплюючих моментів, коли виховники проводили чергові заняття на свіжому повітрі (окремі фрагменти ви бачите на світлинах).

З різними людьми, представниками кількох поколінь еміґрантів провадив я тут розмову, торкаючись як проблем майбутнього Союзівки, так і майбутнього України в цілому. Багато з них, зокрема Осип Кузьо, Ярослав Кронштталь, Фідель Сухоніс, Адріян Драґан, Володимир Мельничак та багато інших висловлювали щиру вдячність УНСоюзу, його керівництву за багаторічне вміле утримування Союзівки, висловлювали надію, що й так звана четверта хвиля долучиться до майбутнього оселі.

Літо продовжується. Ще не одну сотню місцевих українців буде веселити, тішити, годувати, купати "карпатська" домівка в Америці, ім'я якій – "Союзівка".



Місцева крамниця, господиня якої Стефанія Гаврилюк, як завжди, багата на український крам.



Голубе плесо басейну манить свіжою ранковою прохолодою.

Фото автора

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Це буде крок до консолідації нації

Лист Товариства Вояків УПА ім. генерала-хорунжого Романа Шухевича–Тараса Чупринки в США до Президента і Головнокомандувача Збройних Сил України Леоніда Даниловича Кучми

Вельмидостойний Пане Президенте!

Ми, ветерани Української Повстанської Армії (УПА), не з своєї волі – на вигнанні в Америці, організувались в 50-роках в Товариство вояків УПА ім. генерала-хор. Романа Шухевича–Тараса Чупринки, щоб і тут, далеко від рідної землі, продовжувати боротьбу, хоч вже словом і пером, за визволення нашого народу з-під комуно-московського ярма. В 2000 році ми відсвяткуємо Золотий ювілей існування нашого Товариства УПА, яке має за собою поважні успіхи в праці для добра нашого народу. На доказ цього пересилаємо Вам, Пане Президенте, виданий нами з тієї нагоди „Альманах Вояків УПА". Відзначаючи 50-ліття існування нашого Товариства, ми з радістю й заслуженою гордістю вдивляємось в наше минуле, без якого не було б і світлого майбутнього нашої нації. Разом з тим з прикрістю хочемо підкреслити, що коли все частіше, з волі Божої, відходять від нас на „вічну стійку" наші друзі по зброї, то кожний з них залишає цей світ з гірким болем і розчаруванням, бо уряд Української держави ще й досі трактує вояків УПА, як громадян України другої кляси, не признаючи їм військового статусу ветеранів. І це – незважаючи на те, що ми, упісти, єдині в Другій світовій війні стояли в першій лінії фронту за волю нашого народу, як проти більшовиків, так і нацистів. Не зайвим буде підкреслити, що боротьба УПА під командуванням генерала-хор. Тараса Чупринки була життєдайним киснем, який підтримував наш народ на найважчих етапах життя, одночасно даючи йому чітку візію вільної Української Держави. Подаємо ці свої міркування Вам, Пане Президенте, бо історична доля судила Вам стати при кермі нашої вільної української Держави, за яку ми були готові кожної хвилини віддати своє життя. З нагоди переобрання Вас на другу каденцію президентства ми щиро Вас вітаємо!

Турбуючись розвитком політичних подій в Україні, ми зауважили, що серед деяких депутатів Верховної Ради України домінує ще й далі прикра й хибна настанова – трактувати дійсних героїв України „зрадниками", а зрадників – героями. Таке негативне ставлення до боротьби УПА збіднює, обкрадає нашу українську історію, викреслюючи з неї світлі сторінки змагань нашого народу за його волю в XX столітті. Але пильно вдивляючись в глибінь нашої історичної правди, варто пригадати, що минуле не зникає безслідно, і героїчно пролита кров воїнів УПА не змарнована. Вона перетворюється в нову форму духовної енергії, яка збуджуватиме патріотів України продовжувати всіма доступними засобами боротьбу за українську Україну, за словами Лесі Українки:

А в серці тільки Ти,
Єдиний мій, коханий рідний краю!

Пане Президенте! З обранням Вас на другу каденцію політичні події починають набувати змін в історичній перспективі, але, разом з тим, чимало фактів не може нас не тривожити. Проте ми є оптимістами і віримо в слова, які Ви виголосили в інавгураційній промові: „Впевненість у своїх силах і можливостях українського народу дає мені підстави сказати вам – перед Вами повстане новий Президент". Будучи під враженням цих слів, ми твердо віримо, що тепер спрацює національна ідея, за яку ми боролись і гинули. А національна ідея – це конечна засада гідности й повноцінности, без якої не може існувати ніякий народ.

Зваживши на той факт, що ідея боротьби була змістом і філософією життя кожного вояка УПА (що є історичною істиною), ми віримо, що Ви, Пане Президенте, як Головнокомандувач Збройних Сил України, своїм Указом надасте військового статусу ветеранів колишнім воякам УПА. Зцементуймо ще більше всі здорові національні сили в цей вагомий період зміцнення нашої Держави.

Хоч на початку XX століття ворог потоптав на нашій рідній землі національну мораль, але наша нація далі політично і духовно здорова й перспективна. І ми віримо, пане Президенте, що перед нею велике й світле майбутнє.

Здоровимо Вас привітом вояка УПА – Слава Україні!

Героям Слава!

За Головну Управу Т-ва УПА ім. генерала хор. Романа Шухевича – Тараса Чупринки в США –

Лев Футала,
голова
Богдан Ковалик,
секретар
6 квітня 2000 року

Братство дивізійників пам'ятає бойових побратимів

56 річниця бою під Бродами і 50-ліття Станиці Дивізійників в Клівленді-Пармі

Щорічно вшановуємо воїнів Української Дивізії, які під час Другої світової війни склали свої голови на жертівнику Батьківщини. Наші політологи та військовики надіялись, що червоні окупанти зазнають у війні поразки, а модерно вишколена Дивізія стане основою української армії. Влітку 1943 року почалися переговори між українськими і німецькими представниками у Львові. Виразною вимогою нашої сторони було, що Дивізія має бути ужита тільки проти більшовицьких мілітарних сил. Також важливою вимогою була амнестія українських політичних в'язнів, на що німці погодилися.

До червня 1943 року формально записалося до Дивізії 82,000 добровольців, з яких залишилося 53,000, а з початком 1944 року їх було біля 18,000. Немає точних даних, але треба припускати, що в Бродівському котлі опинилося біля 12,000 дивізійників, з яких загинуло 5 тисяч, 3 тисячі потрапили в полон, а решта, крім поранених, поповнила лави УПА. До речі, штаби УПА і Дивізії секретно зі собою контактували і співпрацювали. Завдяки допомозі УПА багато дивізійників пробилися з оточення і потім воювали в лавах УПА та й займали там високі становища.

Броди з його сусідніми селами – це легендарні місцевості, там вмирали молоді воїни-патріоти. Після програної під Бродами битви дивізійники реорганізуються та з наплвом нових рекрутів формуються вже під проводом українського генерала Шандрука і проваджуть бої з комуністами в Словаччині, Австрії і Югославії. Попередній командир Дивізії, німецький генерал Фрайтаґ, після битви під Бродами застрілився.

В 1945 році біля 10,000 дивізійників здалися в полон англійцям. Їх тримали в італійських полонах Річчоне, Белярія і Ріміні. Заходами Владики Бучка з Риму та самого Папи Дивізію врятовано від передання совєтам, що, на жаль, мало місце з козацькими частинами армії генерала Краснова біля австрійського міста Лієнцу. Українці дотепер не можуть дочекатись визнання українським урядом воїнів Дивізії і УПА військовими ветеранами.

В 1951 році, завдяки старанням кількох десятків дивізійників, організовано Станицю Братства Дивізійників у Клівленді, яка свого часу начисляла 80 членів з десятками старшин. Головами були: Мирон Радзикевич, Шарко і кількаразово аж дотепер – Ігор Руденський. Протягом 50 років їх було біля 20. Станиця стала активним членом УЗО Великого Клівленду. Влаштовувала багато власних імпрез і інтенсивно допомагала в культурно-освітній праці Великого Клівленду. Успішно організовувала збірки на благородні цілі. Станиця видавала свій журнал та летючки.

Недавно Станиця вітала генерала Морозова і першого космонавта незалежної України полковника Каденюка. Велику працю вложив в історію Братства в Клівленді колишній пор. Дивізії Ігор Руденський. Він разом з покійною дружиною Орисею створили фундацію на суму 100,000 дол. при Стемфордській Епархії на стипендію для питомця-пластуна. Ігор Руденський разом з горсткою дивізійників гідно і бадьоро несуть прапор Дивізії, стараються вкорінити любов і прив'язання до нашої Батьківщини та нашої боротьби за становлення незалежної України в серцях наших нащадків.

Д-р Володимир Боднар

Зустріч з М. Плав'юком в Торонто

15 червня 2000 року відбулася цікава зустріч з Миколою Плав'юком – новопереобраним головою ОУН в Україні під час Великого Збору в Києві.

Щойно відновлено велику залю Культурно-Мистецької Фундації заповнили зацікавлені члени УНО і братніх організацій, багаточисленна культурна спільнота Торонто. Вечір відкрив Іван Войчишин коротким привітом і попросив колишнього редактора „Нового Шляху" Ю. Карманіна провести вечірку. Присутні теплими оплесками привітали гостя, а також консула України Ігоря Логінова, президента дирекції УНО Канади Марію Підкович та інших.

Доповідач говорив про гостру політичну полеміку в Україні, важливість Конституції України, роботу парляменту України у питаннях приватизації землі, економічних проблем, проблем війська, податків, референдумів, свободи преси тощо. Українців тішать успішні дії прем'єра В. Ющенка. Тут послідовно виринає цікава і дуже важлива проблематика національної ідеї у внутрішніх і зовнішніх справах держави. Відбудовуються собори, зростає зацікавлення і вглиблювання у суть української культури, історії.

Треба більше уваги і праці, щоб навчитися добре господарити. Люди починають платити податки та вміло використовувати резерви, на які Україна є багата.

Ситуація кращає, починають працювати більш „господарно", тобто дбайливо, заощаджувати, де можна, краще плянувати. Літо буде критичне, боротьба ідей, методів і засобів триватиме. Комуністичні ідеї і взагалі комуністична система є розторощеною.

Ідеї нації і націоналізму набирають більш суттєвого значення, бо громадяни України бажають мати державу, де український народ буде господарем на власній землі.

Д-р В. Соханівський

Дякуємо за книжку про Бережанщину

Ми, вихідці з Бережанщини, висловлюємо глибоку вдячність авторському колективові за шляхетні зусилля, що увінчалися виданням другого тому високовартісної книги „Бережанська земля". Ця книга споминів має неабияке історіографічне значення, а також стане виховним чинником для молодших поколінь бережанців. Зокрема дякуємо членам редакційної колегії Левові Бабію, Володимирові Беднарському (вже покійному), Богданові Мелянику, Ярославові Гуцці, а також фундатором цього видання – о. Теодорові Приймі, Людвізі Хомишин, Петрові Раку. Книгу можна придбати, звертаючись до Ярослава Колодія **(721 Rembroke Rd. Jenkintown, PA 19046)** або до Лева Бабія **(4 Bearwood Dr., Etobicoke, Ontario, M9A 4G4, tel.: 416-233-3504).**

12 підписів

Тільки об'єднавши зусилля, дамо гідну відсіч антиукраїнству

Звернення Світової ради наукових товариств ім. Шевченка до членів й прихильників

Світова Рада наукових товариств ім. Шевченка вважає, що теперішній новий наступ на духовну спадщину українського народу робить конечною консолідацію зусиль українських наукових установ в Україні і діяспорі та зобов'язує до активної співпраці всіх їхніх членів, зокрема в НТШ.

В Україні антиукраїнські сили знову розпалюють ненависть до нашої мови, культури та всіх інших проявів духовности українського народу. Зневажання Закону про державну мову, посилення русифікації, плекання імперських традицій колишнього окупанта, знехтування пам'ятками українського народу, приниження українських церков, зокрема Української Греко-Католицької Церкви – це лише частина проявів пляннового нівечення гідности українського народу з метою послабити його державу.

З огляду на ці явища, перед українським науковим світом, зокрема перед НТШ, стоїть завдання у дружній і тісній співпраці з усіма українськими науковими й освітніми установами, що ідейно і дієво визнають українство, стати до ще більш активної праці для добра української правди і до її захисту шляхом наукової діяльности.

Світова Рада вітає новообрану Управу НТШ в Америці, бажає їй успіхів та просить управи всіх Товариств НТШ посилити працю для добра української науки в дусі скоординованої співдії наукових установ в Україні й діяспорі.

Закликаємо членів наукових товариств ім. Шевченка активно включитися в підготовку дій, які започаткувало НТШ в Україні та які підтримані в інших країнах, в дусі гасла нашого Патрона: „Борітеся – поборете! Вам Бог помагає!".

За Світову Раду наукових товариств ім. Шевченка:

Леонід Рудницький, президент
Олег Романів, генеральний секретар

Загальні збори педагогів шкіл українознавства

Централя шкіл українознавства США при УККА 24-25 червня ц. р. в готелі Рамада в Гановері, Ню-Джерзі, відбула свої загальні збори. Педагоги, учасники зборів, представляли 35 шкіл та курсів українознавства на терені США, в яких навчається 2600 учнів.

Голова Шкільної Ради д-р Євген Федоренко у своїй звітній доповіді підбив підсумки навчально-виховної діяльности в Рідній школі за останні чотири роки. Школи українознавства оновлюються за рахунок новоприбулих висококваліфікованих педагогів „четвертої хвилі", які вводять в навчальний процес нову методику викладання того чи іншого предмету. Новоприбулі вчителі становлять 50 відсотків від загальної кількости педагогічних колективів в школах українознавства. Також кількість учнів в школах збільшується за рахунок дітей, які прибувають з України. Відкрилася нова школа українознавства в Сакраменто, Каліфорнія, в якій навчаються переважно новоприбулі діти. До речі, це друга за кількістю учнів школа українознавства США, яка нараховує майже 300 учнів. Разом з тим, відзначив доповідач, переважна більшість учнів в Рідній школі – це діти третьої, четвертої генерації, батьки яких слабо володіють українською мовою, або зовсім не говорять по-українськи. Ми маємо дітей з України, адоптованих американцями. З такими дітьми надзвичайно важко працювати. Ми повинні тримати тісний зв'язок з Україною, практикувати обмін дітьми на деякий період навчання, щоб наші діти краще знали не лише українську мову, але й Україну в цілому. Дуже корисними будуть поїздки до Америки для дітей з України.

У виступах педагогів наголошувалося, що Рідна школа ім. Тараса Шевченка існує вже понад 100 років і має глибокі історичні корені. Завдяки їй ми зберегли українську мову в різних поселеннях світу. Мґр. Богдан Ясінський розповів, що під час його відвідин єдиної україномовної школи в Марганці учні читали про Симона Петлюру з журналу „Рідна Школа".

На жаль, школи українознавства не відчувають належної уваги і підтримки з боку громадських організацій. Педагогічні дорадники повинні приходити в школи не лише на іспити чи випуски, а брати активну участь в житті школи протягом навчального року, надавати школі різну допомогу. Вчителі відчувають нестачу підручників і посібників. Видано чотири нові підручники, але цього замало. В оновлених підручниках діти повинні мати більше інформації про незалежну Україну та її розбудову.

Мґр. Іван Кобаса запропонував більше висвітлювати проблеми шкіл українознавства в пресі. Кожен учитель повинен належати хоча б до однієї української організації: Українського Народного Союзу, УККА, УКРади, Братського Союзу, „Провидіння". З привітанням виступив президент СКВУ, президент УККА д-р Аскольд Лозинський.

Вибрано нову управу Шкільної Ради: д-р Євген Федоренко – голова Управи; д-р Олександер Лужницький – перший заступник голови; д-р Ольга Кекіш, інж. Олександер Пришляк, Надія Людмила Хойнацька – заступники голови; Маруся Решітник – фінансовий референт; Марія Лисецька – пресовий референт; Роман Брух – секретар Шкільної Ради. Члени Управи: д-р Юрій Гаєцький, мґр. Павліна Данчук, Віра Бей, Катерина Немира. Контрольна комісія: мґр. Іван Кобаса – голова; мґр. Богдан Гаргай, д-р Ігор Гурин, Ляриса Сонна, мґр. Богдан Ясінський – члени комісії. Товариський суд: д-р Степан Воляник – голова; Корнель Василик, Юрій Косакевич, Стефанія Квасовська, Марія Кіцюк – члени.

Загальні збори надіслали привіти ієрархам Українських Церков, СКВУ, УККА, українським громадським організаціям, Педагогічному товариству ім. Григорія Ващенка в Києві, Всеукраїнському товариству „Просвіта", Інститутові українознавства Київського університету ім. Т. Шевченка.

В прийнятих резолюціях Загальні збори Шкільної Ради при УККА закликали українську спільноту підтримати активною працею українське шкільництво у його змаганнях за збереження української молоді для майбутности української вільної держави.

Лідія Баб'юк



Учасники зборів вчителів шкіл українознавства.



ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

14-16 липня – Фестиваль української молоді на „Верховині" в Ґлен Спей, Н.Й. Тел. **(914) 856-1323.**

◆

6 серпня – День Союзянки на Союзівці в Кергонксоні, Н.Й. **Тел. (212) 777-1336.**

◆

2 вересня – змагання з плавання на Союзівці. Початок о 10:30 ранку.

◆

2-4 вересня – тенісові змагання на Союзівці. Початок 2 вересня о 8:30 ранку.

◆

8-10 вересня – з'їзд на Союзівці колишніх професорів, учнів гімназії та усіх мешканців Байройтського табору.

◆

6 жовтня – Вашінґтонська група проводить Конференцію провідників - 2000. Тел. **(703) 548-8534** або **(703) 823-6811.**
E-mail: gmasiuk@aol.com.

◆

15 жовтня – тихий авкціон Українського музею відбудеться в **Рамада готелі, Іст-Гановер, Н. Дж.** Початок о 2-ій годині.

◆

27 жовтня – виставка „Золото скитів на теренах України" в Бруклінському музеї мистецтв. Тел. **(718) 638-5000,** дод. **331.**

◆

Українську радіопрограму "Голос України" можна слухати в околицях Ню-Йорку і Ню-Джерзі щосуботи від 2-ї до 3-ї години **на хвилях 1430 AM**.
Керівник Петро Рибчук.
Тел. **(201) 246-0109.**

◆

Збірка одягу і взуття для України – в Головній канцелярії УНСоюзу – **2200 Route 10, Parsippany, NJ**. Тел. **(973) 292-9800, дод. 3055.**

◆

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями (тел. **973-292-9800, дод. 3040).**

Купіть книжку, щоб допомогти сиротам

Фідель Сухоніс – письменник, редактор єдиного україномовного журналу „Бористен" видав надзвичайно цікаву книжку **„Втеча у небо"** – збірник оповідань, до якого увійшов твір „Сукня з „Second hand", в якому розповідається про сиротинець в Україні. Збірник складається з 7 творів. Обсяг – 72 сторінки. Кольорова обкладинка, графічні ілюстрації. Книгу можна замовити в Іларіона Хейлика. Вартість разом з пересилкою з України 10 долярів США. Частина коштів від продажу книги піде на потреби Дніпропетровського дитячого будинку для дітей з вродженими фізичними вадами.

Адреса: **I. Chejlyk, 45 Mountain Ave, Warren, N.J. 07059.**

Міністер Б.Тарасюк виступив в Оттаві



Б. Тарасюк на зустрічі в Канаді.

В Оттаві, в Національному пресовому клюбі, 13 червня ц. р. відбулася зустріч міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка з представниками преси, дипломатичних кіл, канадського уряду та української громади.

Бориса Тарасюка представив президент Національного пресклюбу Говард Віліямс. Міністер Б. Тарасюк розповів про свої враження від Канади, яку відвідує вдруге, наголосив на ролі українців у розбудові демократичної і багатої Канади, яка стала не тільки партнером, але й прикладом для України в будуванні держави.

Того ж самого дня Б. Тарасюк поклав вінок до пам'ятника канадським миротворцям, зустрівся з представниками фірми Nortel Networks, а також з міністром з питань міжнародного співробітництва Марією Мінна, яка повідомила про виділення додаткових 10 мільйонів долярів допомоги Україні. Б. Тарасюк мав зустрічі з заступником прем'єр-міністра Гербом Ґрей, міністром оборони Артуром Еґлетоном та міністром міжнародної торгівлі П'єром Петіґрю, був представлений у парляменті Канади, де спікер палати громад Жільбер Парент звернув увагу депутатів на присутність в залі українського міністра.

Юлія Войчишин

На вогнепальну зброю в Канаді треба мати дозвіл

Верховний суд Канади одноголосно підтримав державний закон про контролю над вогнепальною зброєю. Відкидаючи вимогу двох канадських територій та шести з десяти провінцій, суд підтримав Акт про вогнепальну зброю з 1995 року, який вимагає від усіх канадських власників такої зброї одержати дозвіл на неї до кінця цього року та зареєструвати усі рушниці і револьвери до кінця 2002 року. Досі більшість власників зброї бойкотувала вимогу щодо дозволів, очікуючи рішення суду.

(З преси)

Перша лекція програми української літератури ім. Данила Струка в Торонто

В Торонтському університеті відбулася меморіяльна лекція ім. Данила Г. Струка, яку прочитав проф. із Австрії Марко Павлишин. Її назва: „Перечитуючи клясиків у пост-радянському світі: справа Ольги Кобилянської". Англомовну лекцію слухало в університетській залі понад сто осіб. Між присутніми були родичі покійного проф. Данила Струка, професори і студенти Торонтського університету.

Цьогорічна меморіяльна лекція ім. Данила Струка – перша із запляновaної серії. Вона була створена як живий пам'ятник, що нагадуватиме про видатного літературознавця, науковця і редактора англомовної Енциклопедії України, колишнього професора Торонтського університету Данила Гусара-Струка, який помер 19 червня 1999 року. Лекція – це складовий компонент дії Програми української літератури при Торонтському відділені Канадського Інституту Українських Студій. „Програма української літератури при КІУСі, – пояснив її директор, професор української літератури Торонтського університету Максим Тарнавський, – ставить собі завдання сприяти вивченню і розповсюдженню української літератури в англомовному світі. Українська діяспора має унікальну можливість і обов'язок поширювати знання про Україну. Найкращий образ України для чужинців – це наша література, яку треба вивчати, особливо в перекладах на англійську мову". Фінансово підтримала цей проєкт Канадська фундація Українських Студій із Меморіяльного Фонду ім. Данила Гусара-Струка.

Марко Павлишин, один із передових в англомовному світі дослідників української літератури, є професором Монашського університету в Австралії, де він очолює програму Европейських студій. Не випадково темою для своєї лекції він вибрав творчість Ольги Кобилянської. Саме ця українська письменниця, народжена майже 140 років тому, яка давно вже стала клясиком української літератури, привертає до себе щораз більше уваги сьогоднішнього читача і дослідника, бо вона особливо співзвучна нашому часові.

Вів вечір проф. Максим Тарнавський. Після доповіді проф. Павлишина була ще нагода обмінятися думками. Розмова велася про потребу по-новому прочитати і осмислити творчість Ольги Кобилянської, і про доцільність підтримки цієї меморіяльної програми на майбутнє. Потенційні меценати і жертводавці, що бажали б і собі причинитися до великого діла, можуть звернутися до Програми української літератури ім. Данила Г. Струка при Торонтському відділені КІУС: **CIUS, 1 Spadina Crescent, Rm. 111, University of Toronto, Toronto, ON M5S 2J5, Canada.**

Пресове бюро КІУСу,
Торонто, Канада

Свято сумівців в Палатайні

Осередок СУМу ім. полк. Вітовського в Палатайні влаштував чудове свято „День сумівської молоді" у неділю, 11 червня. До нього сумівці готувались довго і завзято, і були навіть готові до різних перешкод. Ранковий дощ вніс свої корективи. Літургію провели в церкві Непорочного Зачаття, що в сусідстві біля сумівської площі. Її служив о. Михайло Кузьма.

Літургія закінчилась і, на радість сумівців, припинився дощ. То ж можна було і батькам, і гостям зібратись на площі біля дому СУМу, а сумівцям – провести свою офіційну програму. Її відкрила Таня Гончарова. З особливою увагою присутні прислухалися та приглядалися до дальшої частини свята, яке включало: проголошення вислідів іспитів різних рівнів, перехід суменят до молодшого юнацтва, з молодшого до старшого і, врешті, перехід з юнацтва до дружинників, що супроводжувалось складанням приречень. Відбулося роздання відзнак за іспити та краваток за рівнями сумівської організаційної структури. Управа висловила теплі поздоровлення, до яких долучались оплески зібраних. Приємно було дивитись на танці у виконанні старших, однак особливу радість для присутніх справляли найменші, які із великою серйозністю виконували свої, часом не в такт, кроки. Після обідньої перерви присутні послухали гарний концерт у виконанні об'єднаної групи бандуристів СУМу та ОДУМу. Пройшли гри та забави для дітей, змагання з копаного м'яча між дружинами доросту СУМу „Українське Динамо" та їхніх ровесників із далекого Ракфорду „Рефтерс". Невтомно працювали молоді мами – одні в кухні, інші допомагали дітям міняти строї на виступи танців. А тати займалися приготуванням сцени, площі до копаного м'яча, „грилем", продажею льотерійних квитків тощо. Роботи було багато, але кожний знав свою справу, тому все відбувалося гладенько.

На сумівському святі можна було бачити українську громаду, яка поселилася в місті Палатайн та околицях. Вона тримається разом, спільно працює і має гарні успіхи. А доказом є те, що в сумівській танцювальній групі Осередку СУМ ім. Вітовського танцюють не тільки сумівці, але також молодь Пласту і ОДУМу. Гарний приклад до наслідування іншим.

На святі був присутній гість-українець із Смоленська. Він захоплювався тим, що бачив, і дивувався, що третє покоління вихідців з України говорить в Америці українською мовою. Повернувшись додому, напевно розкаже про це українцям в Росії і, може, в колі його друзів захочуть говорити рідною мовою.

Лука Костелина



Сумівці та юні учасники Дня сумівської молоді

Разом згадали незабутні шкільні літа



Члени Організаційного комітету з'їзду колишніх учнів парафіяльної школи в Коговзі, Н. Й.

Думка про цю зустріч зродилась рік тому на хрестинах маленької Софійки зі Львова, яку прийняли у свою родину д-р Марта Кухар і її чоловік. Довго очікувана зустріч колишніх учнів парафіяльної школи при церкві свв. Петра і Павла в Коговзі, Н. Й., відбулася 27, 28 і 29 травня, при великій участі учнів та їхніх родин. Голові Організаційного комітету Волтерові Колаковському у цій справі активно сприяли о. Володимир Марущак і вмілий організатор імпрез Нуся Павлів-Маріяні. Отже, 27 травня з'їхалися колишні учні з дальших штатів, а також з Канади.

Наступного дня, в неділю, після Служби Божої відбулося офіційне відкриття зустрічі. Відтак розпочався концерт. В першій частині програми оперна співачка Оксана Кровицька зачарувала публіку своїм чудовим голосом, виконуючи арії з різних опер, акомпаньював їй піяніст Володимир Винницький. Він також виконав два сольні фортепіянові твори, в яких показав віртуозну майстерність гри. Обох виконавців заля нагородила бурею оплесків.

Під час перерви голова В. Колаковський та Сендра Бекей вручили василіянкам з Факс-Чейсу, Сестрам Лорі і Павлі – довголітнім директоркам і учителям школи чек на 5,000 долярів – на Духовний центр і новозбудовану каплицю, довголітній і самовідданій учительці школи Уляні Омецінській – пам'ятний дарунок, а Еммі Ліберті, яка 18 років довозила дітей до школи, – букет розкішних квітів.

Частину приходу з імпрези в сумі 2,000 долярів призначено через 34-ий Відділ СУА на програму „Молоко і булочка наймолодшим школярам України" та на щорічну стипендію для мистецьки обдарованих дітей українського походження, засновану на вшанування імені славного маляра Геррі Орлика, колишнього учня школи.

У другій частині концерту д-р Марта Кухар щиро поділилася з присутніми радісними і сумними споминами із життя учнів школи. Після цього співачка Маріянна Винницька артистично виконала чарівні українські пісні при акомпаньяменті Володимира Винницького, а останньою піснею „Спомини" викликала сльози на очах дорослих людей – ще так недавно безжурних учнів нашої школи. По полудні в Українському клюбі, клаптику коговської України, відбувся пікнік. Учасники з'їзду по довгій розлуці пригадували щасливі юнацькі літа та своїх незабутніх учителів, які не лише дбали про освіту, але дали своїм вихованцям світлі життєві доровкази. Хвилюючим споминам дуже посприяла виставка фотографій (понад 300) з життя школи, яку підготувала Марія Савків. Колишні учні, впізнаючи себе на давніх світлинах, раз-у-раз вибухали сміхом та показували себе своїм дітям... А потім були веселі танці під звуки модерної оркестри.

Третій день зустрічі припав на День Пам'яти. На вкритому квітами цвинтарі свв. Петра і Павла, перед меморіяльним хрестом, при участі ветеранів американських збройних сил імени св. Димитрія відправлено багатолюдну Панахиду, по закінченні якої Маріянна Винницька заспівала „Боже, благослови Америку" та „Видиш, брате мій".

Відтак відбувся траурний апель ветеранів. Під звуки жалібної сурми, яка озвалася „Останнім салютом" Макса Андерсона, Волтер Колаковський і Нуся Павлів-Маріяні поклали перед хрестом вінок з живих квітів. Добре спланована і по-мистецьки виконана програма заохотила багатьох щедрих спонзорів, а лотерея, в якій щасливці виграли картини Геррі Орлика і Віктора Годзілевського, принесла гарний дохід.

Учасник зустрічі

Збори корпорації „Українське село" у Дітройті-Воррені

У Дітройті вже 15 років існує унікальне поселення для старших віком людей „Українське село". Створення осередку було ідеєю покійної вже союзянки Анастазії Волкер та її близьких співпрацівників – членок тодішньої управи Округи СУА у Дітройті. Загальні збори корпорації „Українське Село" відбулися у неділю, 2 квітня ц .р., у власному приміщенні. Збори відкрив президент корпорації Степан Віхар. Скарбник Уляна Мазяк подала фінансовий звіт корпорації за минулий рік та проєкт бюджету на наступний фінансовий рік. Усі інші звіти були долучені на письмі. Усі звіти прийнято з подякою і без змін. Опісля голова Номінаційної комісії Іван Стойко подав пропонований склад дирекції, до якої увійшли Джан Дадсон, Стефа Дуб, д-р Майк Мадденс, Ольга Маєр, Юстина Неліґан, д-р Микола Палмер, д-р Леонард Палмер, Ольга Соловій, Іван Стойко, Зенон Василькевич і Степан Віхар – як почесний голова. Пропозицію Номінаційної комісії прийнято без змін.

На першому засіданні нової дирекції управа розподілила обов'язки таким чином: президент – д-р Микола Палмер, перший заступник президента – Стефа Дуб, другий заступник президента – Іван Стойко, третій заступник і скарбник – Зенон Василькевич, протоколова секретарка – Ольга Маєр, кореспонденційний секретар – Джан Дадсон, вільні члени – Майк Мадденс, Юстина Неллiґан, д-р Леонард Палмер і Ольга Соловій. Степан Віхар став почесним президентом корпорації. Адвокат Ярослав Карпінський залишився правним дорадником.

Зенон Василькевич

Майте серце – врятуйте серце!

Звертаємося з проханням до української громади допомогти в акції „Дар життя" (Gift of Life). Ця нова в Чикаґо акція полягає у спровадженні з України до нашого міста тяжко хворих дітей, яким необхідні операції на серце. Дві чикаґські лікарні дали згоду виконувати такі операції за невеликий кошт. Акцію цю спонзорує „Ротарі Клюб" (Rotary Club), який просить співпраці української громади.

У 2000 році Чикаґський „Ротарі" має забезпеченеві фонди на восьмеро дітей з України, а якщо наша громада зможе зібрати додаткових 10,000 долярів, то є можливість це число дітей збільшити.

З цією метою створено Ініціятивний комітет, який співпрацює з „Rotary Club" в акції спровадження дітей з України. Комітет потребує охочих до помочі. Людей, які можуть прийняти одну дитину, разом з мамою або батьком, на проживання та харчування (host family) на час від 4 до 6 тижнів; перекладачів; допомоги з транспортацією; готових до денного телефонічного контакту з батьками для моральної підтримки та практичних порад; заопікуватися гістьми на день або два, щоб полегшити обов'язки родини, яка постійно ними опікується; допомагати у збиранні фондів. Усі пожертви звільнені від податків, якщо чеки виписувати на „Ротарі" (докладна інформація буде подана окремо). Тому що наш комітет працює безплатно, усі пожертви будуть повністю передані на користь акції „Дар Життя".

Просимо звертатися до членів Ініціятивного комітету: **Оксани Крушельницької (630 789-0326); Лариси Еліяшевської (847 382-8970); Дарії Ярошевич (630 852-1241).**

З вірою в добрі українські серця чекаємо щирого відгуку на цей наш заклик. Чеки просимо виписувати на: **Rotary-Distr. 6450, Foundation, Inc. Memo: Children of Ukraine** і висилати на адресу: **Gift of Life – Ukraine, 20666 N. Deerpath Rd., Deer Park, IL 60010.**

Ініціятивний комітет

Презентація книжки Ольги Кузьмович – О-КИ

17 червня в приміщенні НТШ відбувся вечір з нагоди видання книжки „Про те і це" – збірки фейлетонів Ольги Кузьмович О-КИ, друкованих у „Свободі". Новообрана голова НТШ д-р Лариса Залеська-Онишкевич привітала гостей, які вщерть виповнили залю, та підкреслила у своєму слові вартість того роду писання, що в короткій формі дає огляд подій в громаді, окреслює діяльність окремих угруповань або прямо описує життя діяспори та новоприбулих з України. Вечором вміло проводила заступниця голови НТШ д-р Анна Процик. На закінчення О. Кузьмович поділилася своїми споминами з праці у „Свободі" з редакторами А. Драґаном, З. Сниликом і її ментором, ред. Іваном Кедрином-Рудницьким, який намовляв її видати друком її фейлетони, що друкувалися і друкуються у „Свободі".

Це саме сталося. На ті фейлетони читачі „Свободи" чекають і відгукуються чи то позитивно, чи неґативно, але читають і реаґують. Така форма писання є дуже вартісна, бо охоплює щоденні події чи проблеми.

Це штука – писати коротко, але багато в тому сказати. Кожний з попередників О-КИ писав інакше – Роман Купчинський чи ІКЕР. О-КИ стиль інший, бо, може, і проблеми інші. Тепер є вже незалежна Україна і поширився діяпазон зацікавлень. На кінець О-КА прочитала свої улюблені фейлетони: „Сліди на піску" і „Малий фейлетон, його авторів і читачів".

Присутні розкупили книжку, що теж є доказом популярности автора. При каві і солодкому розмови на тему того цікавого вечора продовжувались.

Христя Навроцька

УКРАЇНА І СВІТ

Реальний політик, який рухає історію України

У Києві, в будинку Центральної Ради, відбувся ювілейний вечір з нагоди 70-річчя відомого громадського діяча Михайла Гориня, голови Української Всесвітньої Координаційної Ради.

Василь Зоря,
спеціяльно для „Свободи"

Біографічна довідка

Життєвий шлях Михайла Гориня є традиційним для українських провідників національно-визвольного руху. Його біографія починається з дитинства у Галичині, потім – підпілля, арешти, дорога у Сибір, совєтські концтабори, участь у Гельсінській спілці, народженні Руху, виборах до Верховної Ради України... Як відомо, боротьба у 1991 році не завершилася. Михайло Горинь був активним організатором „живого ланцюга єднання" до Акту злуки, перепоховання Василя Стуса, Юрія Литвина, Олекса Тихого; підтримки Всеукраїнського референдуму 1991 року; свята козацької слави; конференції до річниці УГВР.

Атмосфера на вечорі

На ювілейному святкуванні в будинку Центральної Ради, посеред уквітчаної історичної сцени, вирізнялось гасло із знайомими кожному словами Івана Франка „Лиш боротись - значить жить". У головній залі – повно гостей. Серед них чимало визнаних діячів національно-визвольного руху – Слава Стецько, Микола Руденко, Іван Дзюба, Атена Пашко, Богдан Горинь, Євген Сверстюк.

Ювіляра зустрічали стоячи і тривалими оплесками під звуки козацького маршу. Завжди зовнішньо спокійний, цього разу Михайло Горинь виглядав схвильовано. Організатор масових акцій протесту, особисто він, однак, не звик бути в центрі широкої уваги.

Як годиться, урочистий вечір розпочали з „Отче наш". Потім літературознавець, публіцист і режисер Євген Сверстюк надав слово для привітання представнику Президента України Леоніда Кучми.

Влада і дисиденти

Ще 10 років назад, за совєтської доби, поняття „офіційна влада" і „дисиденти" в Україні були несумісні. Однак сьогодні Адміністрація мала за честь першою поздоровити ювіляра з його святом.

У привітальному слові Леоніда Кучми підкреслювалось, що одному з справжніх „вічних революціонерів" випало щастя побачити результати своєї боротьби. За визначні заслуги і в зв'язку з 70-річчям Президент України нагородив Михайла Гориня орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня.

Від імені прем'єр-міністра України Віктора Ющенка в урядовому привітанні Михайла Гориня було названо „знаковою фігурою" для визвольного руху. Його поставили поруч з полеглими за свободу Іваном Світличним, Василем Стусом, Вячеславом Чорноволом. А в листі Івана Плюща – голови Верховної Ради, зокрема зазначено, що „на початку 90 років Михайло Горинь став одним з перших народних депутатів, хто закладав початкові цеглини в мур відродженої Української Держави".

Рух опору 60 років

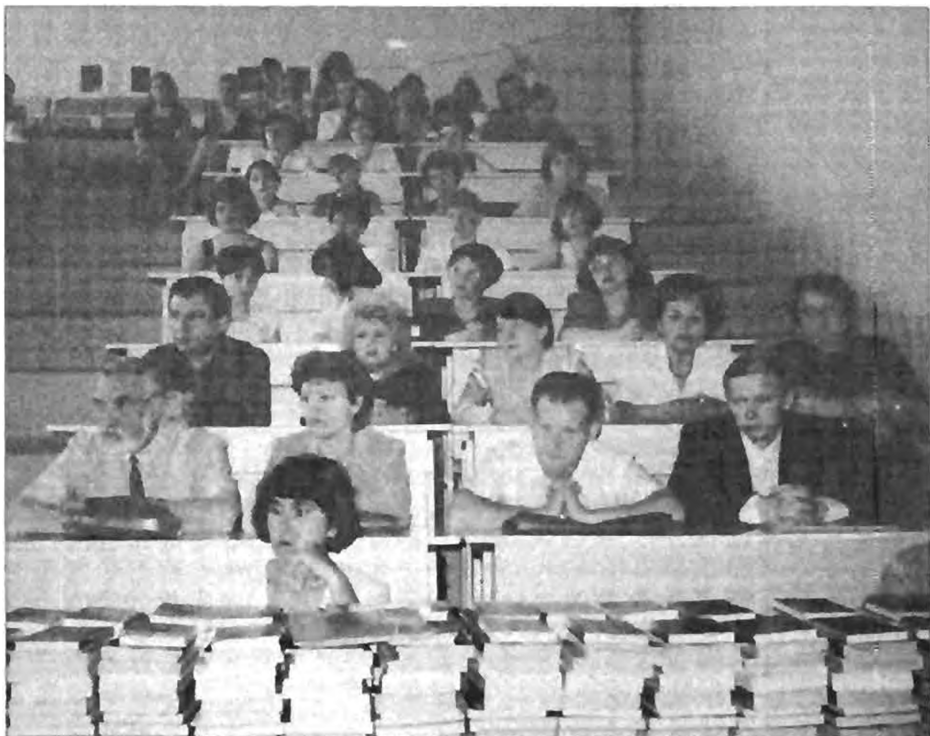
Як правило, академік Іван Дзюба не любить говорити про громадський рух „шістдесятників" в Україні, що свого часу прийняв виклик тоталітарного режиму. Однак, на урочистому вечорі він пригадав, чим відрізнялась у 60-ті роки національно свідома молодь у Києві і у Львові. Перші намагались відстоювати свою позицію відкрито, інші були схильними до конспіративних дій. Втім, це не заважало совєтському суду засуджувати усіх за „антирадянську агітацію і пропаґанду". Як підтвердив на ювілейному вечорі Іван Дзюба, з самого початку Михайло Горинь не вірив у політичну „від-

(Закінчення на стор. 13)

Виховуємо національну еліту

Курси підвищення кваліфікації з українознавства для вчителів-істориків 10–11-их клясів загальноосвітніх середніх шкіл конче необхідні. Давайте ввійдемо в ситуацію, в якій нині перебуває український вчитель. Підручників та посібників нема, наукових і методичних розробок нема вкрай бідні можливості обміну інформацією та досвідом роботи, не говорячи вже про технічне забезпечення лекцій з історії. До всього цього вчителям місяцями не виплачують зарплату. Вчителі Херсонщини страйкували, коли Центр „Українознавство" Товариства „Знання" України (директор А. Мартинюк) звернувся до Управління освіти Херсонської обласної державної адміністрації з пропозицією провести курси з українознавства для вчителів-істориків міста Херсону. Особлива увага при цьому зверталася на те, що ці курси повністю спонзорує Координаційний комітет допомоги Україні в США (голова В. Воловодюк), кожному слухачеві буде вручена бібліотека (з 12 книг) з історико-українознавчої тематики безкоштовно, організоване безкоштовне харчування під час навчання, а випускникам курсів будуть вручені свідоцтва державного зразку про підвищення їх кваліфікації на українознавчій основі.

12-тижневі курси з українознавства (актуальні проблеми історії України та українства), були успішно проведені 15–26 травня 2000 року для 70 вчителів-істориків Херсона на базі Південноукраїнського реґіонального інституту післядипломної освіти педагогічних працівників. Особливий відгук серед слухачів мали лекції Леоніда Залізняка, Володимира Сергійчука, Сергія Грабовського, Богдана Козярського, Василя Яременка та Ганни Скрипник. До того ж вчителі переглянули 68 документальних короткометражних відеофільмів „Невідома Україна", взяли активну участь в дискусіях на кожну із 10 тем занять й обмінялись досвідом роботи.



Кожний слухач курсів дістає маленьку бібліотечку, оплачену ККДУ.

За погодженням з Міністерством оборони України до вчительського загалу було долучено, як слухачів, 10 офіцерів-вихователів з місцевих військових частин. Як показала практика курсової підготовки фахівців з різних галузей знань тут об'єднувала любов до України й нестримне бажання ефективно використати набуті знання в практиці своєї роботи. Паралельно з роботою курсів було організовано 10 занять Всеукраїнського постійно діючого лекторію з українознавства для вчителів Херсонської области, який відвідало 350 осіб. По завершенню курсів за круглим столом були підбиті підсумки їх роботи, з активною участю слухачів, організаторів та співорганізаторів курсів.

Керівництво управління освіти Херсонської обласної адміністрації і слухачі курсів висловили подяку ККДУ (США) і Центру „Українознавство" Товариства „Знання" України і висловили побажання, щоб подібні курси і лекторії були проведені в усіх реґіонах України. Створено відеофільм про курси, який використовується в науково-просвітницькій роботі.



Слухачі курсів українознавства в Херсоні.

Анатолій Мартинюк,
директор Центру „Українознавство"
Товариства „Знання" України

ДВА ЛИСТИ НА ОДНУ ТЕМУ

Подаруйте селянинові трактор

Читач „Свободи" Іван Карач з Нью-Джерзі попросив редакцію дізнатися, чи його земляки, беручи землю у володіння, можуть купити трактора для її обробітку? Звісно, І. Карач хотів би допомогти їм в цьому. З цим запитанням наш спеціяльний кореспондент в Україні Олександер Вівчарик звернувся до фармера Михайла Куценка. Подаємо його репортаж.

Михайлові Куценку не можна не вірити. Адже у його господарстві „Долина квітів" є 10 тракторів (з них три потужних К-700), комбайни, сівалки, жниварки, не один автомобіль, обприскувачі, причіпи, борони, культиватори і багато іншого. Проте орної землі фармер має лише 30 гектарів, а одним трактором К-700 за день можна виорати 50 гектарів.

– Чому не продаєте зайві машини? – запитав я у фармера.

– Тому що за ніччю настає день, – відповів Куценко.

А почалося все досить давно. Дід Куценка був на Черкащині одним з кращих господарів, мав ґрунт і два млини, за що і потрапив на Соловки. Повернувся недужий і згодом помер у рідній Новоселиці. Його внук Михайло народився у 1951 році, закінчив Московський політехнічний інститут і... поїхав до Сибіру заготовляти деревину, де заробив трохи грошей.

Коли відновився кооперативний рух, Михайло заснував на Черкащині мале підприємство з газифікації села. Для прокладання труб потрібна техніка – автомобілі, трактори... Часто йому платили за виконані роботи... технікою. За кілька років він зібрав свій знаний у районі автопарк, придбав ділянку землі, в заплаві Тясмину поставив двоповерховий будинок, проклав двісті метрів асфальтівки.

Ледве в Україні зблиснуло світло фармерської доби, як Михайло подав заяву до сусіднього колгоспу на придбання ґрунту. Йому віддали далеко не кращу ділянку – рілля, занедбаний сад (17 гектарів), замулені ставки, піщаний кар'єр. Історія зробила коло і знову повертається „на круги своя": дід Куценка помер того року, коли народився Михайло. Дід мав два млини, а в онука покищо один. Але у Михайла є олійниця, крупорушка, пекарня, фабрика макаронів і комбікормів, майстерня з верстатами, інструментами, кузнею, автогараж з бетонованою підлогою, зерносховище. Для доброго врожаю потрібна сівозміна – не менше 100 гектарів, і бажано одним клином. Однак Куценку дали лише тридцять, але він тримається завдяки своїй підприємливості, завдяки тому, що здає в оренду частину своєї техніки.

Михайло Куценко ніколи не був за кордоном, але має там друзів. Якось він купив комп'ютер, котрий, як виявилось був вкрадений у німецького фармера Мюллера. Михайло повернув комп'ютер власникові, ще й вибачився за наших злодіїв.

Отак і подружилися український і німецький фармери. Мюллер сказав якось, що таким, як Куценко, немає чого вчитися за кордоном, їм треба лише твердо стати на ноги. І Михайло, схоже, стає. З 300 фармерів Черкащини, які починали разом з ним невідому ще справу, твердо стоять на ногах лише ...п'ять. Тому він має право давати поради новачкам.

„За ніччю настає день"... М. Куценко вірить у майбутнє України, пам'ятає слова прем'єр-міністра В. Ющенка про те, що виробництво в Україні повинен розгортати українець, а не чужинець. Цього року планує відкрити фармерську крамницю. Йому допомагають сини Сашко, Михайло і Дмитро, а найменша Оленка вже пасе гусей. Ні хвилини не сидить без діла й господиня дому – Надія. Вона і дбайлива мати, і вміла куховарка, і прискіпливий рахівник, і врештою, особистий секретар у Михайла. За щоденними турботами вже й забула, що має диплом лікаря...

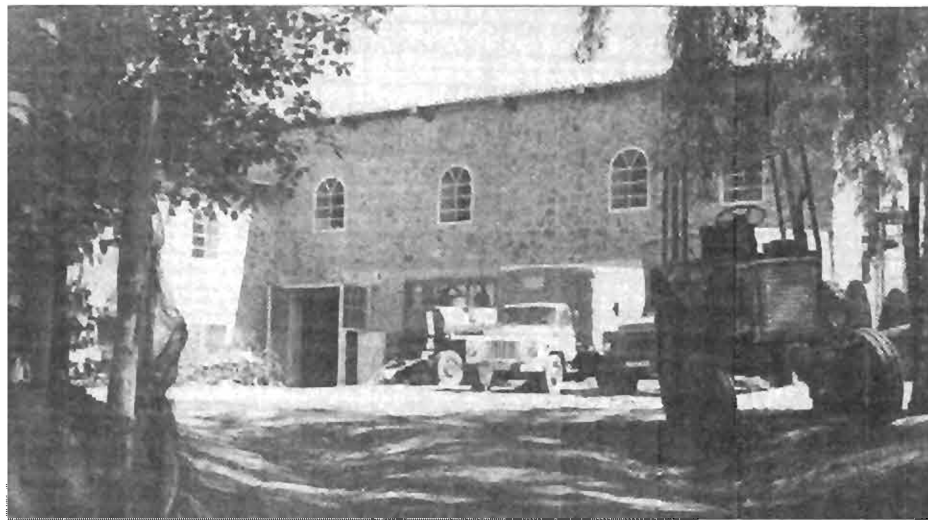
Зустріч з Михайлом Куценком переконала мене в тому, що в Україні можна стати фармером. Але трактори він придбав усе ж нетиповим способом. А де ж всетаки сучасний власник землі може придбати трактора чи вантажівку? Я запитав про це в начальника районної інспекції Державного технічного нагляду Станіслава Карського, який сказав:

– Техніки вистачає і вона не дорога. Проблеми в тому, що люди не мають грошей. Якщо хтось з діяспори має в Україні родичів, які хочуть самостійно господарювати на землі, то може подарувати їм вантажного автомобіля або трактора.

Серед підприємств, які займаються продажем таких машин, С. Карський виділив акціяне товариство „Украгропромтехніка". Його адреса: **02092 Київ, вулиця Алма-Атинська, 12А.** Телефони **568-83-81; 568-82-19; 551-46-15.** Факс: **568-96-19; 551-44-65.** Розрахунковий рахунок: 26007301001359 в АКБ „Мрія" МФО 321767, ОКПО 19017121. В усіх областях і районах України є відділення фірми „Агроголовпостач". Як спеціяліст, Станіслав Карський радить новим землевласникам купувати трактори марок: Т-25 ФМ, який в „Украгропромтехніці" коштує 16,200 гривень, ЮМЗ-6 (40,200 грн), МТЗ-80 (46,000 грн.), Т-0121 міні (7,200 грн.). Є для продажу у цьому акціяному товаристві комбайни і вантажівки (наприклад, автомобіль ГАЗ-3302 коштує близько 20,000 гривень), тракторні причіпи (12,000 гривень) та інші сільськогосподарські машини. Якщо перевести ціну в доляри, то вона не така вже і велика (1 доляр – 5,40 гривні). Але є ще й інші можливості.

Багато різних підприємств, зокрема будівельних і машинобудівних, розпродують свою техніку майже за безцінь. Так, величезну вантажівку МАЗ з причіпом можна купити за 3 тисячі гривень. Отже, за прикладом Івана Карача, подаруйте українському селянинові трактор, і тоді не доведеться посилати йому численні пачки.

Олександер Вівчарик,
кореспондент „Свободи"в Україні



Господарське подвір'я фармера Михайла Куценка.

Коли ні коня, ні трактора...

Коли почали давати людям землю, ми з сином теж узяли 2.5 гектара, плянуючи здати своє поле в оренду, щоб заробити гроші для самостійного обробітку. Але грошей в людей немає і нашу землю ніхто в оренду не взяв. Земля простояла.

Тепер, якщо дістанемо трохи грошей, щоб заплатити за оранку і сівалку, засіємо поле озимою пшеницею, а наступної весни висадимо помідори – це вигідно, хоча теж недешево. Важко починати хліборобську справу, коли – ні коня, ні трактора.

Лідія Маркварт,
село Таврія, Скадовського району, Херсонської области

Реальний політик...

(Закінчення зі стор. 12)

лигу". Він був реалістом, його відрізняв прагматизм, він намагався передбачати заздалегідь.

В'язні совісти

Не випадковою і логічною для самого Гориня була його відмова на початку 70 років приєднатись до Української Гельсинської Групи. Після чергової хвилі репресій Михайло Горинь вцілів і тоді продовжив самостійно видавати бюлетень опозиції. Подальші обшуки з вилученням літератури завершились для Гориня позбавлення волі на п'ятнадцять років. Українських в'язнів совісті поважали як на волі, так і совєтських концтаборах, за їхню ідейну незламність і почуття гідности. У виступі на ювілеї Микола Руденко, колишній керівник Української Гельсінської Групи, привернув увагу до факту: наскільки мало було серед дисидентів тих, хто за свої погляди двічі відсидів у в'язниці. Однак, ще менше було з них тих, кому судилося свою найважливішу роботу провести вже після відродження Української Держави.

Політик діла, а не слова

Всі з нетерпінням чекали на виступ Івана Драча. На жаль, на момент ювілейного святкування Іван Драч перебував в урядових справах у Кракові. Але його щирий лист-привітання якнайкраще показав, за які якості шанують Гориня в суспільстві. Іван Драч переконаний: сучасному українському політикові належить мати такі риси характеру, які має ювіляр. Бути небагатослівним, але рішучим у діях. Уважним до різних точок зору і здатним на компроміси. Недаремно під час спілкування із Горинем його співрозмовники розказують про особливу атмосферу довір'я, що виникає. Іван Драч поділився давньою мрією. На його думку, давно час зробити фільм про патріотичний шлях братів Горинів – Богдана, Миколи та Михайла. Про їхню матір, яка благословила синів на справедливу боротьбу. Як сказав би поет Іван Світличний, життєвим кредо братів Горинів став принцип: „Якщо не я, то хто?".

Надії ювіляра

Заключне слово Михайла Гориня виглядало, як програмова доповідь. У його словах відчувалось невдоволення становищем, в якому перебуває нині Батьківщина. На його думку, українська інтеліґенція, розчавлена нестатками, так і не стала на чолі національно-визвольного руху. „Однак це має статися завтра, – переконаний Горинь. – Українці поволі, але пробуджуються...".

Україна є на всіх континентах, де існують українські громади, підкреслив голова УВКР. Світове українство є великим досягненням Української Держави, якій треба об'єднати свої зусилля з діяспорою задля спільної перемоги. Підтвердженням тому стали численні привітання від друзів та колег з-за кордону. Серед них на вечорі пролунали побажання від предсідника УНСоюзу Уляни Дячук, Євгена Стахова, Мирослава Прокопа, родини Богдана та Мирослави Футеїв.

У інтерв'ю „Свободі" Михайло Горинь щиро подякував всім, хто не просто згадав його у святковий день, але й вірить у подальшу співпрацю задля майбутнього України. „Стільки добрих слів і тепла відчув я на вечорі, що збагнув просту річ. Йшлося не про Михайла Гориня, а про покоління, які присвятили життя ідеї свободи, – сказав ювіляр. – Найголовніше тепер – передати досвід тим, хто рухатиме історію України далі".

Українські кораблі з візитою в Америці

(Продовження зі стор. 1)

ють мужности, на межі смертельної небезпеки, а саме таким було плавання через бурхливий океан невеликої шхуни, слабко оснащеної приладами навігації і зв'язку, з малопотужним двигуном. Гості йшли до шхуни безперервним потоком. Біля борту їх зустрічали українськими піснями і сувенірами помічник капітана Петро Ващик в козацькому убранні та стерновий Віктор Перевізник. Коли я підійшов до Петра-«козака Мамая» з проханням розповісти про перехід, сивий мешканець метрополії саме плескав його по спині і вигукував: «Тарас Булба! Нікола Ґоґол!»

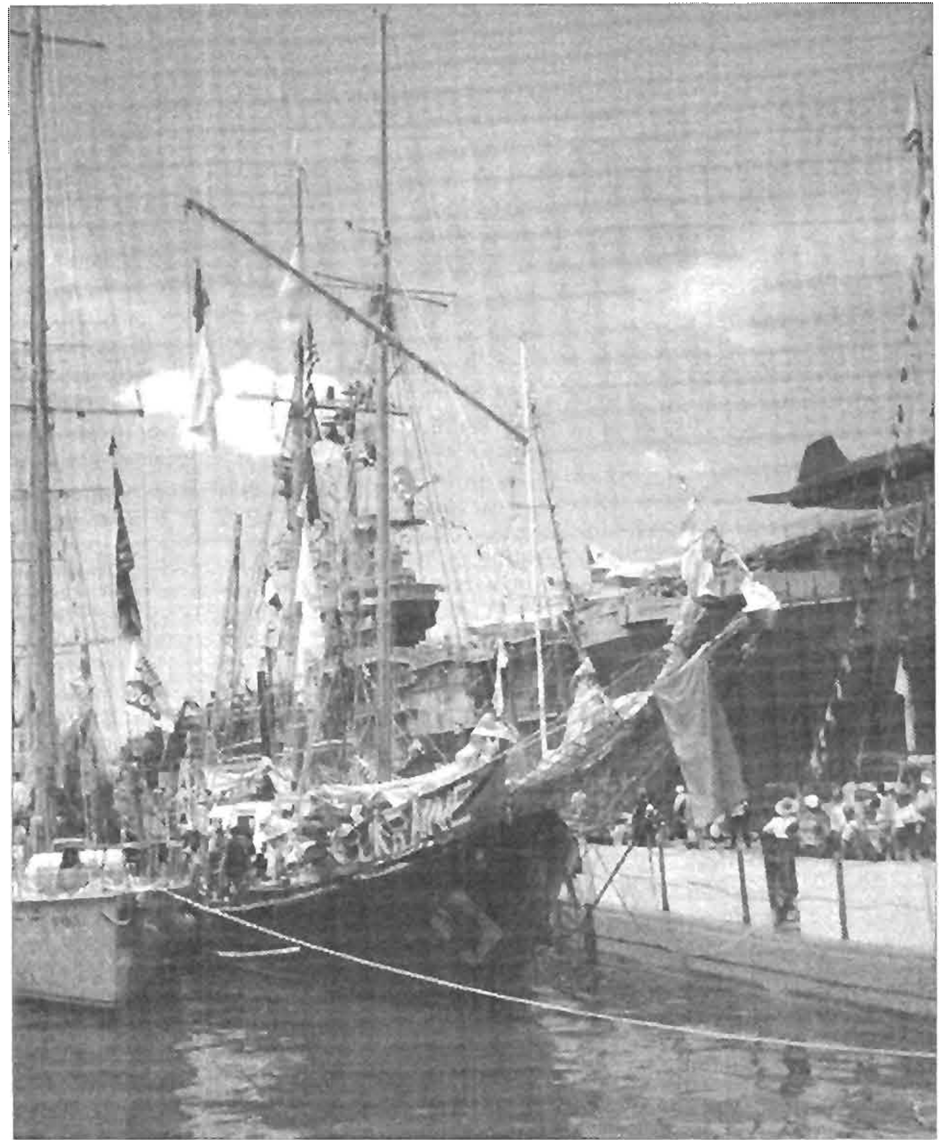
– Дмитро Бірюкович минулого року збирався обійти на своїй шхуні під українським прапором довкола землі з гаслом «Хай світ пізнає Україну!», – почав свою розповідь Петро Ващик, - але президент комітету з організації всесвітнього свята вітрильників Роберстон від імені Президента США надіслав запрошення до участи і ми вирішили задля такої чести відкласти плавання довкола світу. Шхуна мала пройти 7,600 миль. Підготовка походу вимагала чималих коштів, але, на щастя, відгукнулися меценати, зокрема Берестовецьке і Іванодолинське підприємства з видобутку каменю на Рівненщині, Житомирська фабрика музичних інструментів, численні американські друзі – Алма Віктор, Вероніка Угриняк, Пол Джонс, Лаура Стівенсон, Джек Доґерті, Пеґ Тіґ'ю, Микола Семчишин з Торонто, Рой Камечак, відома яхтсменка Олена Бойко з Вірджінії. Стів Фем'як, Богдан і Михайло Памперські утворили групу «Друзі української експедиції з Коннектикат». У місті Вільмінґтоні вчитель Адам Карпентер на підтримку нашого плавання створив шкільний гурток, від якого ми дістали засоби зв'язку.



Тарас Щур: «Американці вражені подвигом шхуни».

– Як проходило плавання?

– Ми вирушили з Києва 7 квітня. На Дніпрі ще стояла крига. Перший шторм налетів на нас в Чорному морі. Старший помічник Пилип Семенів наказав згорнути вітрила. Серед напруженої праці під супровід вітру раптом почувся спів матроса Андрія Касьянова: «Ніч така ясная, місячна, зоряна...» Його підтримали. Михайло Мороз, Сергій Логачов, Сергій Бохов, Ігор Ничипорук, Леонід Дерягін, Ю. Бохов, Ю. Райченко, К. Дворніченко, юнга Вадим Бірюкович, внук 60-літнього капітана, та інші члени команди з честю пройшли середземноморські шторми, незгоди океану. Шторми затримали шхуну в дорозі, але ми усе ж встигли на головне свято. Добре сказав про наш похід у американській пресі Дмитро Бірюкович: «Ми відкрили Америку, Америка відкрила нас!»



Шхуна «Батьківщина» в Нью-Йорку.

Разом з американцями я обійшов шхуну вздовж борту (удвох не розминутися), спустився в тісний кубрик, а біля бушприту зустрів відповідального за перебування шхуни від організації Українських американських ветеранів Тараса Щура, який сказав:

– Американці дуже раді, що шхуна взагалі прийшла, бо вони поважають ті звершення, коли люди не мають жодного шансу, але добиваються свого. Сорок відсотків людей, які сюди приходять, прочитали про шхуну в американській пресі і були в захопленні від мужности українських моряків.

«Славутич» не має бойових стрілен

Численні гості прямували на бруклинському причалі до корабля управління «Славутич» Військово-Морських Сил України, запрошеного на святкування Дня незалежности США. Помітним хвилюванням виділялися серед них українці, для яких корабель був символом бойової могутности нової держави. Матроса Сергія Соснова, який біля трапу вітав гостей українським «Добрий день!» літні гості готові були розцілувати. Місцевий українець Микола Стасів хотів якнайшвидше побачити командира групи кораблів Ігоря Тенюха, бо вони обидва походять з одного села Володимирців на Львівщині. Проте першим зі старшин вітав гостей командир корабля, капітан другого рангу Олексій Кисельов. Він сказав мені:

– Ми не мали труднощів з формуванням доброї команди. Флот України має достатньо фахівців, які залишились на своїх посадах і тепер служать новій державі. Україна, її уряд, забезпечують нас не гірше, ніж на інших флотах. Вже кілька років окремі області опікуються кораблями, які з ініціятиви Президента України закріплені за ними з урахуванням побажань населення. Наш корабель має за шефа місто Славутич, але воно перебуває в чорнобильській зоні і само потребує допомоги, то нами опікуються Черкаси і Дніпропетровськ, які теж стоять на берегах Дніпра-Славутича. На кораблі немає проблеми зі спілкуванням українською мовою, хоча я, наприклад, вчився в російськомовному Баку, проте, маючи маму-українку, за розподілом потрапив з училища до Севастополя і залишився служити Україні. Таких багато на кораблі.



З хвилюванням піднімаються гості на борт «Славутича».



Віталій Коваленко: «У нас сьогодні – мирні заряди».



Найменшим американцям Ендрю і Майклу сподобався український корабель.

З кораблем нас знайомив старший лейтенант Максим Севастьянов, стрункий молодик зі Севастополя, але розмову охоче підтримували усі матроси, яких ми зустрічали на палубах. Віталій Коваленко і Василь Мога, розповідаючи, що «Славутич» до Америки прийшов кораблем дружби, на доказ показали салютний заряд до гармати. Учасник Другої світової війни на американському кораблі «Нью-Джерзі» Джо Барський теж намагався порозумітися з матросами, але обом забракло мов – хлопцям англійської, а ветеранові –

(Продовження на стор. 15)

Українські кораблі...

(Продовження зі стор. 14)

української. Зате зфотографувалися разом. А от маленькі американці Ендрю і Майкл розмов не шукали – їм просто було цікаво побувати з татом на бойовому кораблі.

Ветеран Другої Української дивізії УНА Володимир Васьків приніс кілька чисел дивізійного журналу, який він видає, а також власні книжки «Повстанець «Шугай» і переклад «Слова о полку Ігоревім», які з вдячністю прийняли Олексій Кисельов і командир походу, заступник командувача ВМС України з виховної роботи генерал Анатолій Пахля. Генерал народився в Тиврові, у 30 кілометрах від Вінниці. Він сказав мені для читачів «Свободи»:

– Велика радість для військових моряків України узяти участь у святкуванні Дня незалежности США. Ми готувалися до цього протягом кількох років. Мала значення й активна участь нашої держави у виконанні програми «Партнерство заради миру» в рамках ООН. Сьогодні наші стратегічні партнери нас знають, нам довіряють, нас запрошують, а ми не відмовляємось, тому що є можливість спілкування і збагачення професійного досвіду військових моряків. Ми перебуваємо на етапі створення Військово-Морських Сил України, адже нашому флоту лише кілька років, бо тільки в 1996-97 роках ми закінчили процес розподілу Чорноморського флоту і власного досвіду будівництва не мали. База слабенька, ми отримали не кращу берегову інфраструктуру, може, й не найкращі кораблі, але на сьогодні вже багато зроблено, тому що і Президент

(Закінчення на стор. 16)

Свято на палубі „Славутича"

Раїса Галешко

Після того, як відгриміли салюти в морських портах Нью-Йорку в честь свята Дня незалежности Америки, кораблі-учасники міжнародного параду військово-морських суден та вітрильників стали місцем паломництва публіки. Військовий корабель управління "Славутич" хоч і не був найбільшим і наймодернішим судном на цьому справді вражаючому огляді морської сили світу, однак українська громада, ясна річ, загостила до "своїх". Увечері в п'ятницю, 7 липня, Постійне представництво України в Організації Об'єднаних Націй та командування "Славутича" влаштували прийняття для представників української діяспори. На верхній палубі корабля, як кажуть, яблуку ніде було впасти. На зустріч з українськими моряками прийшли учасники визвольних змагань і новоприбулі, українська американська молодь і офіцери морських сил США. Молоденькі матроси ввічливо й привітно супроводжували кожного гостя на палубу, де пригощали напоями й закускою та робили екскурсію по кораблі.

Моряків і гостей прийшли привітати представники України в ООН, посол Володимир Єльченко, перший секретар, старший помічник представника Міністерства оборони України Віктор Гвоздь, інші працівники, представники української діяспори. Командир походу "Славутича", заступник командувача Військово-Морських Сил України генерал-майор Анатолій Пахля надзвичайно тепло, з любов'ю і вдячністю говорив до гостей про значення для кожного моряка такої зустрічі з українцями вдалині від дому, в атмосфері суворої військової дисципліни.

Відбувся тут і урочистий момент, коли члени Об'єднання вояків і приятелів Другої дивізії УНА Іван Буртик та Володимир Васьків подарували для команди "Славутича" Державний прапор України і пропам'ятну плиту Об'єднання вояків.

– Ми боролися під цим стягом за незалежність України більш ніж півстоліття, – сказав до матросів і офіцерів, що в честь передачі прапора вишикувались на нижній палубі, голова Об'єднання Другої дивізії Іван Буртик. – Сьогодні передаємо його вам, захисникам незалежности нашої Батьківщини, як знамено зв'язку традицій між поколіннями та українцями у різних країнах світу.

Командир корабля капітан другого рангу Олексій Кисельов та військовий атташе у Вашинґтоні лейтенант Сергій Нечипоренко прийняли прапор і пропам'ятну плиту з вдячністю і словами "Слава Україні!", а матроси три рази вигукнули "Слава!". Об'єднання ветеранів УНА передало на корабель також книжки про історію українських визвольних змагань.

На свято завітали американські військовики капітан Збройних Сил США Кирк Гаррінґтон і член артилерійського корпусу ветеранів штату Нью-Йорк лейтенант Аллен Мілман. Капітан Гаррінґтон і генерал Анатолій Пахля з допомогою перекладача поділилися досвідом служби у своїх арміях, американський офіцер цікавився воєнними пристосуваннями на українському кораблі, а генерал Пахля давав вияснення, і обидва військовики добре розуміли один одного. Аллен Мілман розповів про свою ветеранську військову організацію, яка є однією з дев'яти найстарших в Америці, що беруть початок від американської революції 1790 року.



Заступник командувача Військово-Морських Сил України генерал Анатолій Пахля (ліворуч) вітає капітана Збройних Сил США Кирка Гаррінґтона на борту корабля „Славутич"

Гуляння на кораблі затягнулося до пізньої ночі. Гості й моряки вже почувались, як давні друзі, тому коли заграли бадьорі українські музики, багато кинулися в танець – з притоптуванням, виохкуванням, приспівуванням. Михайло Токар – капітан-лейтенант, командир бойової частини корабля, нахилився до мене і, перекрикуючи музик і веселий гамір, із щасливою посмішкою на обличчі сказав:

– Знаєте, я такого ще не переживав. Морська служба сувора. І такі зустрічі – це як дарунок. Я виріс у Севастополі, військовому місті, у військовому середовищі, де українська мова звучала зрідка, радше як іноземна... Тому мені тяжко говорити по-українському. Але я не тільки по службі, а й душею український офіцер. І такі зустрічі з українцями.., десь в Америці... Таке не забувається!".

Лейтенант Токар не один, кому доводиться освоювати державну мову. Багато хто з офіцерського і рядового складу спілкується між собою російською. Але офіційна мова і команда на кораблі – тільки державною мовою. І маючи таких командирів, як Анатолій Іванович Пахля, з такою гарною народною мовою Вінниччини, або заступник командира корабля капітан другого рангу Володимир Вікторович Лещенко з Полтавщини (обоє відповідальні за виховну роботу серед військового складу) можна бути певним, що патріотичне виховання – у надійних руках.

"Ми ще обов'язково побачимось", – тисне руку на прощання з гостями генерал Пахля. В цих запевненнях, можливо, більше бажання, ніж реальности, тому вони звучать радше як "ми запам'ятаємо цю зустріч назавжди".

Нью-Йорк.
Фото автора



Коли заграли українські музики, на палубі почалися танці

ЗВІДУСІЛЬ

Скільки коштує Елíян?

Фінансисти підрахували, що 7-місячне перебування кубинського хлопчика Еліяна Ґонзалеса в США обійшлося платникам податків у 1 млн. 826 тисяч долярів. Їх витрачено на платню, поїздки, гонорари адвокатам, винайм літаків та ін. Поліція Маямі має намір зажадати від федерального уряду ще 4 млн. долярів на оплату додаткових годин праці охоронців хлопчика.

Плистимуть, щоб збудувати басейн

Сліпий австралієць і працівниця Бостонської фірми нерухомостей сподіваються першими у неділю, 23 липня, переплисти15-милеву протоку між Мартас Він'ярд і Нантакет, двома островами біля побережжя Массачусетс. Дебра Тейлор, 36-річна урядниця та сліпець Джеймс Піттар, працівник австралійського податкового уряду, пробуватимуть перемогти зрадливі води, щоб здобути 100,000 дол. для будови критого басейну на острові Мартас Він'ярд. Дж. Піттар переплив Ля-Манш, а минулого року плив довкруги Мангеттену.

Росіянин з вибухівкою

Шість кілограмів вибухівки вилучено у громадянина Росії на кордоні з Польщею. Затримання контрабандиста не було випадковим: рік тому польська поліція дістала інформацію про злочинців, які перевозять вибухівку і детонатори з Калінінградської области сусідньої держави. Загалом за півроку польська поліція конфіскувала 477 кілограмів вибухівки (213 кг пластику і 195 кг тротилу). Минулого року в Польщі сталося 187 вибухів, з яких 166 визнано терористичними актами. Загинуло 7 осіб.

Болгарські ведмеді оселяться в заповіднику

Цигани з ведмедями на вулицях болгарських міст здавна були звичним видовищем, аж доки західні товариства і ентузіясти з охорони тварин, зокрема кінозірка Брижит Бардо, не зажадали оселити звірів у спеціяльному притулку. Його створено за 70 тисяч долярів з участю спеціялістів Австрії. Власникам ведмедів виплачується грошова компенсація.

Цікавий спосіб визнання своїх успіхів

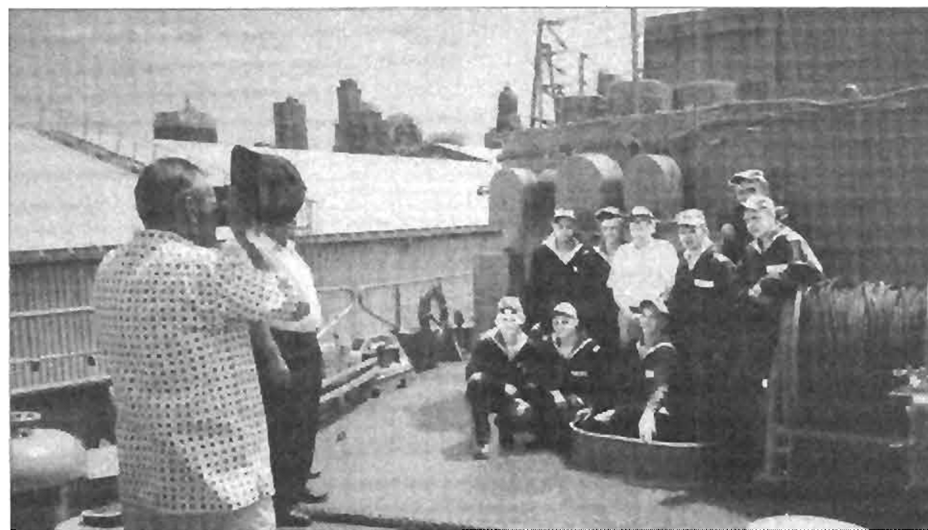
Відома американська комедійна акторка, ведуча окремої телевізійної програми, 47-річна Розенн повідомила в засобах масової інформації, що позуватиме голою для одного із американських журналів. Вона сказала, що ще не знає, в якому саме журналі появиться її „дещо непересічна" фотографія. Переговори в цій справі вона веде з журналами „Плейбой" і „Веніті". Розенн будь-що хоче похвалитися своєю новою фігурою, після втрати 75 фунтів ваги впродовж минулих двох років.

Українські кораблі з візитою в Америці

(Закінчення зі стор.15)



Командир «Славутича» Олексій Кисельов (другий зліва) приймає американських колеґ.



Моряк часів Другої світової війни Джо Барський сфотографувався з матросами „Славутича".



Командир походу Анатолій Пахля дає інтерв'ю редакторові «Свободи» Левкові Хмельковському. В центрі – Микола Стасів.



Володимир Васьків і Максим Севастьянов на палубі «Славутича».

України Леонід Кучма видав указ про організацію шефства над кораблями, залучив до цієї роботи усю адміністрацію, і люди нас дуже люблять, допомагають нам. Ми це відчуваємо, і скажу вам відверто, що відчули і тут, в Америці, що нас любить не тільки українська діяспора, а весь американський народ. Ми вражені цим теплом і зацікавленістю! На День незалежности ми були на авіяносці «Кеннеді» і нас побачив серед гостей міністер оборони США. Підійшов з вигуком «О, Юкрейн!», ми обнялися. Президент Клінтон теж підійшов, привітався. Вони розуміють, що ми прагнемо демократії, відкритости, ми хочемо бути цивілізованою країною і демонструємо це всюди, де тільки можливо демонструвати. Вони переконуються, що ми – нормальні, здорові люди, і намагаються в усьому нам допомагати.

Микола Стасів на прощання сказав морякам:

– Нам дуже приємно, що Україна стала незалежною. Ми тішимося і живемо Україною. Я тут 54 роки, але, як бачите, українською мовою говоримо і я, і мої діти, внуки і правнуки.

Фото автора

Сина рятує людська доброт

Під час технічного експерименту мій 19-річний син Олександер отримав важку травму лівої руки, хемічний опік обличчя і пошкодження очей з втратою зору. Лікування у відомому Інституті ока імені В.П. Філатова в Одесі результату не дало. Але професор Селезінка з Каліфорнії, Богдан Захарчишин з Рочестеру, Н.Й., і професор Ґері Ейбрамс з Інституту ока в Дітройті зробили можливим наш приїзд до США. Детальний медичний огляд спеціялістами інституту показав – необхідна термінова операція, яка коштує 40,000 долярів. Керівництво інституту, директор професор Ґері Ейбрамс проявили велике милосердя, і сума оплати була зменшена до 9,000 долярів, яких, на жаль, ми не мали. Добрі люди допомогли, отримавши в банку позику для нас, яку необхідно тепер повернути.

13 червня 2000 року професор Ґері Ейбрамс і доктор Джейн Уайс провели унікальну операцію на правому оці. Під час операції з ока були видалені сторонні тіла, вставлено штучний кришталик, відновлена пошкоджена сітківка і зроблена трансплянтація (пересадка) рогівки.

Ми безмежно вдячні сім'ї доктора Мар'яна Юзича з Дітройту за повсякчасну підтримку і надання допомоги в спілкуванні з американськими лікарями. В даний час я і син тимчасово проживаємо в українській сім'ї в Рочестері. З доброї волі керівництва осередку ЗУАДК (Шутер і Лилика) в Кредитовій Спілці Рочестеру утворено спеціяльний фонд допомоги для покриття витрат на операцію. Всіх людей доброї волі, які можуть надати нам посильну фінансову допомогу, просимо виписувати чеки на UUARC (Злучений Українсько-Американський Допомоговий Комітет), відділ Рочестер, конто №101172000, Fund O. Ivasyshyn. Пожертви надсилати на адресу: **Rochester Ukrainian Federal Credit Union, 824 Ridge Road East, Rochester, NY 14621.**

Ми із сином від усього серця наперед дякуємо людям доброї волі, які розділять нашу біду, проявлять співчуття, доброту, допомогу. Наш телефон: **(716) 388-1547.**

Євген і Олександер Івасишини

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Третя виставка Петра Капшученка



Скульптор Петро Капшученко в своїй майстерні.

Служба контролі за переміщенням культурних цінностей через державний кордон України втретє влаштовує в Києві виставку скульптур відомого українського мистця з діяспори Петра Капшученка. Відбудеться вона на Хрещатику, у приміщенні Національного комплексу „Експоцентр України", впродовж серпня ц. р.

Понад 50 років тому ім'я цього талановитого мистця стало відоме у багатьох країнах західнього світу. Тепер, хоч і в похилому віці, він творить нові шедеври для України. Мистецький світ в Україні високо оцінив творчість скульптора. Київ з ентузіязмом вітав Петра Капшученка вперше на його персональній виставці у 1996 році, потім відбулася друга – у 1998 році, а тепер готується третя.

Бронислава Скорупська

Бібліотека ім. Стефаника все ще потребує допомоги

Після перебування у США д-ра Лариси Крушельницької у квітні ц. р. та її звітування перед громадою про діяльність Наукової бібліотеки ім. В. Стефаника у Львові, якої вона є директором від часу постання незалежності України, стало очевидним, що розпочата у 1997 році Українським Народним Союзом акція на допомогу цій бібліотеці мусить не просто тривати, але й посилитися. Як знаємо з виступів д-ра Л. Крушельницької, управа міста Львова минулого року виділила для бібліотеки ще одне велике приміщення, в якому можна влаштувати залі-читальні, але тільки після значного ремонту будинку. На цей ремонт, на початку, треба зібрати принаймні 50,000 долярів.

Послугами бібліотеки користаються 260,000 осіб щороку, однак у теперішніх приміщеннях немає місця на таку кількість читачів. Скрутна фінансова ситуація в Україні не дозволяє купувати книжки, журнали чи газети, і бібліотека є єдиним засобом інформації для науковців, студентів університетів, для інтелігенції Львова та відвідувачів здалека. На заклик двадцяти наукових, громадських, культурних і фінансових установ у 1997 році зібрано досі на бібліотеку 87,970.82 дол. Ці гроші частинами пересилано до Львова, а Управа доброчинного Фонду сприяння Львівській Науковій бібліотеці ім. Стефаника НАН України, під проводом д-ра Л. Крушельницької, точно звітувала про використання зібраних грошей. Багато громадян із США, як і ККДУ, переслали значні суми пожертв безпосередньо до бібліотеки.

У зв'язку з переданням Управою міста Львова ще однієї дуже необхідної для бібліотеки будівлі, Фундація мусить продовжити збіркову акцію, бо в інакшому випадку, як інформує д-р Л. Крушельницька, Управа Львова в кінці року змушена буде цей будинок відібрати назад. Довідавшись про цю проблему, поспішив з допомогою відомий філантроп Маріян Коць. Саме він фінансував приїзд д-ра Л. Крушельницької до США, про що вже інформувала своїх читачів „Свобода". Для успішного завершення цієї акції збірку треба конечно продовжувати. Започаткував її УНСоюз, що вже в 2000 році передав на ту ціль 5,000 дол. з фондів Української Народної Фундації при УНС.

Тепер слово за іншими організаціями і за всією українською громадою. Пожертви просимо висилати чеком на Ukrainian National **Foundation c/o UNA – for V. Stefanyk Library in Lviv, 2200 Rt. 10 Parsippany, NJ 07054. Ukr. Nat. Foundation is a (501) (c) (3) tax exempt organization.**

Всі жертводавці зможуть відтягати пожертви від податків.

О. К.

Апостол бандури

3 липня ц.р. минула річниця з дня смерти великого патріота української культури, сподвижника кобзарського мистецтва, засновника і довголітнього редактора журналу „Бандура" бл. п. Миколи Досінчука-Чорного.

Це людина – ім'я якої сьогодні відоме кожному бандуристові у найвіддаленіших куточках світу. За фахом він був юрист і журналіст, з 1944 року жив на еміґрації.

Могутню силу впливу бандури на моральний дух українців, за спогадами М. Чорного, він відчув ще на концерті капелі бандуристів ім. Т. Шевченка в окупованому німцями Львові, коли перед слухачами ніби постала героїчна постать кобзаря – полум'яного агітатора за свободу і визволення. Безпосереднім імпульсом до створення в 1972 році Кобзарської школи в м. Нью-Йорку стали слова співака-бандуриста з Англії Володимира Луціва: „Не дав Ти нам, Боже, вільної України, але дав золотострунну бандуру". До того ж на вечорі у школі, де вчилися доньки пана Миколи – Ірина та Лідія – їхній виступ з українськими колядками в супроводі бандури мав величезний успіх. Відтоді всі його помисли зосереджувалися довкола бандурного мистецтва.

Закупивши власним коштом 65 бандур, Микола Чорний засновує в Нью-Йорку Школу кобзарського мистецтва. Для проведення занять запрошує бандуристів С. Кіндзерявого-Пастухіва, В. Юркевича, пізніше – Ю. Китастого. У 1982 році з кращих учнів було організовано ансамбль „Гомін Степів" під керівництвом Юліяна Китастого, який з успіхом репрезентував пісенно-інструментальну музичну культуру України. Він брав участь у багатьох міжнародних фолкльорних фестивалях, творчо співпрацював з багатьма солістами та хоровими колективами („Боян", „Думка"). Його репертуар записано на платівку. Ансамбль запрошували на всі свята української громади, а також на урочистості в ООН, Рокфеллерівський центр, на різдвяні святкування в церквах і катедральних соборах Нью-Йорку. Бандуристи Школи виступали також на міжнародних імпрезах, присвячених 200-літтю США та 100-літтю української іміґрації, разом з учасниками Капели бандуристів ім. Т. Шевченка (Дітройт) брали участь в організації щорічних кобзарських таборів, курсів та семінарів для молоді, на яких формувалися нові кобзарські кадри. Це сприяло значному поширенню бандури, створенню численних ансамблів у багатьох містах Канади і США. У грудні 1983 року на Світовому конгресі Вільних Українців у Торонто виступ зведеної капели бандуристів США і Канади та збірні концерти в Нью-Йорку та у Філядельфії в 1984 році (148 учасників) став переконливим свідченням успішного розвитку бандурного мистецтва в українській діяспорі.

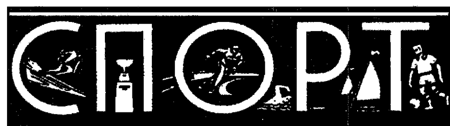
В останні роки Микола Чорний активно займався організацією бандурних осередків, особливо у країнах Південної Америки. Завдяки його старанням у Бразилії, Арґентині, Параґваї, Венесуелі, куди за два роки було відіслано близько 300 бандур, створено численні ансамблі, які активно концертують. У пресі Миколу Чорного називають „батьком бандуристів", пишуть, що „насіяв бандуристів по цілій Арґентині й Бразилії", величають „апостолом бандури".

З часу свого існування Школа кобзарського мистецтва видає „Кобзарський листок" (98 випусків), а з 1981 року – музично-літературний журнал „Бандура". М. Чорний завжди вважав, що „кожна організація – наукова чи мистецька – повинна мати свій інформативно-пресовий орган через посередництво якого можна встановити контакти із загалом". Будучи головним редактором, він запрошував до співпраці видатних учених-музикознавців та бандуристів українського зарубіжжя – А. Горняткевича, І. Соневицького, Ю. Олійника, Р. Савицького, В. Мішалова, І. Махлая, В. Родака. У журналі друкуються творчі портрети визначних бандуристів України та зарубіжжя, як минулого (З. Штокалко, Г. Хоткевич, В. Ємець, Г. Китастий) так і сучасности (В. Герасименко, Г. Менкуш, С. Баштан, Ю. Китастий. Ольга та Оксана Герасименки та ін). Велику увагу приділено проблемам інструментознавства, вдосконаленню кобзи-бандури.

Журнал, поряд із статтями історичного спрямування, постійно публікує методичні матеріяли (школи гри на бандурі Г. Хоткевича. Г. Ткаченка, Ю. Китастого, В. Мішалова), ноти, репортажі з усіх кінців світу про конференції, семінари, концерти різних колективів, рецензії на книжкові та нотні видання. Все це відтворює широку картину функціонування бандури на сучасному етапі. В останні роки в журналі зросла питома вага інформації з України. Апостол бандури, Микола Досінчук-Чорний, відійшов у вічність, але справа його продовжується – так вирішила насамперед осиротіла родина – дружина Стефанія, діти Ліда, Ірина, Остап і Олег, друзі та шанувальники його справи. Останнє подвійне число журналу (№ 67-68) було редаґоване ним, але він його не побачив, бо воно вийшло у вересні 1999 року. Наступне подвійне число (№ 69-70) вийшло редаговане новим редактором – бандуристкою, заслуженою артисткою України Олею Герасименко-Олійник. Скоро вийде нове число (№ 71-72) за 2000 рік, у якому будуть новини про фестиваль Бандура-2000 в Торонто, капелю бандуристів з Дітройту, бандурні фестивалі на Волині, історичні статті, рецензії на нові записи бандурної музики та багато інших матеріялів.

Зацікавлених придбати журнал просимо писати до **School of Bandura, Bandura Magazine, 84-82 164th Street, Jamaica, NY 11432, USA.**

В. Дутчак та **О.Г.Олійник,**
члени редакції журналу „Бандура"





На Українській Діяспорній Олімпіяді-2000

Українська Діяспорна Олімпіяда-2000 у Філядельфії 1–3 липня 2000 року – третє свято українського спорту в діяспорі – ввійде в історію як перша Олімпіяда, в якій взяли участь гості з незалежної України. На офіційному відкритті свята і на олімпійському бенкеті організаторів та учасників вітав віце-прем'єр України Микола Жулинський. Від НОК України виступив з вітанням президент Федерації біятлону України Володимир Бринзак. Він передав вітального листа президента НОК України, голови Державного комітету молодіжної політики, спорту і туризму України Івана Федоренка. На Олімпіяді були присутні тренер збірної України з біятлону Роман Боднарчук, представниця НОК України в Америці і Канаді Лариса Барабаш-Темпл, президент Світового Конгресу Українців Аскольд Лозинський, предсідник УНСоюзу Уляна Дячук і ряд інших громадських діячів.



Прапор, подарований Олімпіяді Олімпійським комітетом України.

Висліди змагань

Футбол

Директором турнірів був колишній тренер збірної команди США Євген Чижович, суддями – судді Американської футбольної федерації Роман Балаш, Роман Дармограй, Леонід Гребінка, Петро Головей, Володимир Гивель, Микола Касіян, Стефан Кундеревич, Роберт Марсіял, Степан Мареняк і Іван Німчук. Змагання проходили на 4-ох футбольних площах.

Ігри вищої дивізії

Майже усі учасники турніру виступають в різних американських футбольних лігах і дивізіях, в яких займають провідні місця. Мірилом для решти команд вищої дивізії була команда УСО „Тризуб", Філядельфія, яка перемогла усіх своїх суперників в Пенсильвенії, а також переможців в штатах Нью-Йорку, Мериленд, Вірджінія і Нью-Джерзі. Тепер футболісти „Тризуба" віддалені лише на два кроки від перемоги в аматорському чемпіонаті Америки і можуть стати переможцями в півфіналі і фіналі, які пройдуть у Філядельфії.

В наших командах грали також новоприбулі футболісти з України, які значно підсилили СК СУМ „Крилаті", Йонкерс, УСВТ „Ч. Січ". Замість збірної Львова з України змагалася команда, зформована виключно з новоприбулих футболістів. Саме завдяки новоприбулим футболістам СК СУМ „Крилаті", які в цьому турнірі виступили під назвою УФК Йонкерс, здобули звання чемпіонів Української Діяспорної Олімпіяди. Після закінчення усіх змагань у вищій дивізії УФК Йонкерс і „Тризуб" мали однакову кількість точок – по 13. Згідно з правильником була проведена серія карних стрілів, в якій і вирішилася доля золотих і срібних медалей: золоті повезли до Йонкерсу футболісти УФК, срібні дісталися УСО „Тризуб". Подібна ситуація виникла в боротьбі за бронзові медалі між УСВТ „Ч. Січ" і УСК, Нью-Йорк. Після серії карних стрілів футболісти УСК-у стали переможцями 6:5 і здобули бронзові медалі.

Кінцеві показники ігор турніру:

команди	*виграші*	*програші*	*нічиї*	*точки*
1. УФК, Йонкерс	4	0	1	13
2. УСО „Тризуб", Філ.	4	0	1	13
3. УСК, Нью-Йорк	2	2	1	7
4. УСВТ „Ч. Січ", Нюарк	2	2	1	7
5. УФК, Нью-Йорк	1	4	0	3
6. УСТ „Черник", Дітройт	0	5	0	0

Найкращим футболістом дивізії визнаний Марко Гованський, він же провідник дружини УФК, Йонкерс. Крім нього, в складі команди – чемпіона Олімпіяди грали Р. Гриньків, Ю. Греб, С. Кисіль, Р. Шробах, С. Ройко, С. Турко, С. Ковальчик, С. Станіцкий, Р. Плісак, Т. Вебер, В. Дзебженяк, Б. Лоневський, М. Винярський, В. Катор, В. Шараварник, Р. Демба, Дж. Спосіто. Тренер С. Райко. Асистенти С. Гованський і Є. Камінський.

Дивізія віком 30 років і старших

У цій дивізії змагалося 6 команд – дві з Філядельфії і по одній з Торонто, Клівленду, Чикаго і Дітройту. Дві з цих команд – „Леви", Чикаго і „Тризуб", Філядельфія були збірними. В команді „Тризуба" переважали колишні футболісти УСВТ „Чорноморська Січ". Саме ця команда здобула звання чемпіона і золоту медалю.

Кінцеві показники змагань:

команди	*виграші*	*програші*	*нічиї*	*точки*
1. УСО „Тризуб", Філ.	4	1	0	12
2. СТ „Україна", Торонто	2	0	3	9
3. УСТ „Львів", Клівленд	2	1	2	8
4. УАСТ „Леви", Чикаго	2	2	1	8
5. УСО „Тризуб", II Філ.	0	4	1	1
6. УСТ „Черник", Дітройт	0	4	1	1

(Закінчення на стор. 19)



Футбольна команда УСО „Тризуб" – віце-чемпіон Олімпіяди.



Український футбольний клюб Нью-Йорку представляли новоприбулі.



Футбольна команда УСТ „Черник," Дітройт.



Футбольна команда УСВТ „Чорноморська Січ".

На Олімпіяді-2000...

(Закінчення зі стор. 18)

Найкращим футболістом в цій дивізії був Володимир Гнатюк з команди УСТ „Черник", Дітройт.

В складі команди-чемпіона дивізії грали: М. Хамуляк, Ю. Бакун, І. Чижович, Є. Чижович, В. Бадуляк, О. Данилюк, О. Гарматій, А. Граур, П. Гунчак, Р. Кохановський, Т. Козак, Б. Кравчук, В. Перич і В. Ткач.

Команди-медалісти в юнацьких дивізіях

Дивізія 10-річних футболістів

команди	*медалі*
1. Збірна Філядельфії	золоті
2. УСК Вокт, Філ.	срібні
3. УСО „Тризуб", Філ.	бронзові

Дивізія 9-річних футболістів

1. УСО „Тризуб", Філ..	золоті
2. УСО „Тризуб", Філ. II	срібні
3. УСО „Тризуб", Філ. III	бронзові



Юні шахісти на Олімпіяді.

В дивізії 10-річних футболістів змагалася команда СТ „Україна" Торонто, яка закінчила турнір на 4-му місці, але була визнана проводом турніру, під оглядом поведінки і дисципліни, найкращою в цій дивізії. Крім офіційних турнірів, в юнацьких групах відбувся ряд товариських змагань, в яких було менше 4-ох команд. Згідно з правилом турніру офіційні змагання за медалі Олімпіяди могли відбуватися, якщо в даній дивізії буде не менше чотирьох команд.



Роман Пиндус – урядовий дорадник повіту Ессекс, Ню-Джерзі, член „Чорноморської Січі" та секретар УСЦАК (в центрі) вручає під час відкриття Олімпіяди почесні грамоти Конгресу США Ігореві Чижовичу (праворуч) та екзекутивному членові „Тризубу" і віце-президентові Першого забезпеченевого банку в Чикаґо Адріянові Гавриліву.



Учасники змагань з плавання (зліва) – Василько Макар, УСВТ „Чорноморська Січ", який здобув три золоті медалі, посередині – ланкова Марійка Бокало, останній справа – Іван Макар, головний суддя змагань.



Делеґація УСВТ „Чорноморська Січ" на відкритті Олімпіяди.

Розповідь про Українську Діяспорну Олімпіяду-2000 буде продовжено в наступному числі.

Делегація СТ „Україна", Торонто на Олімпіяді.

Відбиванка (волейбол)

Турніром завідував ланковий відбиванки УСВТ „Ч. Січ" і УСЦАК – Володимир Рудакевич. На жаль, на турнір приїхало дуже обмежене число команд. В групі чоловіків змагалися 4 команди: дві з Чикаґо – УАСТ „Леви" і по одній з СТ „Україна", Торонто та УСО „Тризуб", Філ. „Леви", Чикаґо здобули золоті медалі.

Показники ігор в групі чоловіків:

команди	*виграші*	*програші*
1. УАСТ „Леви", Чикаґо	6	0
2. СТ „Україна", Торонто	4	2
3. УАСТ „Леви", Чикаґо II	2	4
4. УСО „Тризуб,Філ.	0	6

У фінальних змаганнях „Леви" перемогли команду СТ „Україна" (15:4, 15:3) і були нагороджені золотими медалями.

Жіноча група

В цій групі змагалися тільки три команди – УСО „Тризуб", Філядельфія, УАСТ „Леви", Чикаґо і команда Українського Культурного Центру в Дітройті. Згідно з вислідами змагань в жіночій групі, учасниці турніру зайняли такі місця: 1. УСО „Тризуб", Філядельфія – золоті медалі; 2. УАСТ „Леви", Чикаґо – срібні; 3. УКЦ, Дітройт – бронзові.

Матеріяли про спортивне життя подав ***О.Твардовський***

Футболісти закінчили сезон

УСВТ „Ч. Січ" – „Олімпіякос" СК – 5:5

Змаганнями чемпіонату „Еліт" дивізії „Ґарден Стейт Сакер Ліги", що відбулися в неділю, 25 червня ц. р., команда УСВТ „Ч. Січ" закінчила сезон 1999-2000 рр. Першими рахунок відкрили грецькі футболісти, але „січовики" не забарилися і через дві хвилини вирівняли його, коли з подачі Довічака ґоля забив Марсель Ковальчик. Наступні голі забили Ковальчик, Ростислав Длябаль, Ігор Чешко. На 82-ій хвилині суперники забили карний ґоль, який визначив оста-точний результат гри.

Протягом сезону в складі команди виступали Михайло Гойчка, Данило Протас і Душан Соколяк (воротарі), Ігор Чешко, Ярослав Твардовський, Йосиф Довічак, Степан Колодій, Марко Вацлавський-Лянґе, Владислав Єровинкин, Станіслав Петрик, Андрій Панас, Петро Паливода, Ярослав Вислоцький, Ростислав Длябаль, Стефан Новак, Гриць Серіїв, Олександер Бабушкін, Ілля Єрмоленко, Владислав Суґерек, Марсель Ковальчик, Роман Головінський, Євген Ґулевич, Михайло Чабан, Євген Міладінов.

Провідником дружини був Ярослав Твардовський, тренером на початку Михайло Паливода, пізніше – Душан Соколяк.

Франція – чемпіон Европи з футболу

Чемпіонат Европи з футболу, про хід якого постійно інформувала своїх читачів „Свобода", закінчився перемогою збірної Франції, яка у фіналі грала з командою Італії.

Вирішального ґоля французи забили у додатковому часі (2:1). Тренер італійської збірної Діно Зофф подав у відставку, ображений критикою на його адресу за цю поразку.

Календарець тенісових змагань на 2000 р.

5-6 серпня	– Подвійні ігри, „Союзівка";
2-4 вересня	– Чемпіонати УСЦАК, „Союзівка";
30 вересня- 1 жовтня	– Осінній турнір, „Тризубівка".

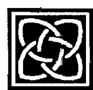
Гражда 2000

Виставка мистців українців в Америці

о. Андрушків, Володимир
Бачинська, Оксана
Божемський, Богдан
Борачок, Северин
Братківський, Сергій
Вижницький, Ярослав
Вовк, Роман
Глущенко, Микола
Гура, Юрій
Гайдош, Віра
Демко, Роман
Зелик, Ірина
Іваницька, Марта
Козак, Едвард
Козак, Юрій
Козак, Ярема
Макаренко, Борис
Мороз, Михайло
Морозова, Людмила
Наумко, Дарія
Пачовський, Борис
Пясецька, Ліда
Рейні, Романа
Терлецька, Леся
Титла, Адріянна
Титла, Богдан
Титла, Галина
Трохименко, Клим
Шумилович, Тарас

від 5-го липня до 30-го серпня, 2000

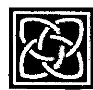
Церква св. Івана Хрестителя, Гантер, Н.Й.



МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА

ЕДВАРД КОЗАК
ЮРІЙ КОЗАК
ЯРЕМА КОЗАК

СОЮЗІВКА
4 5 6 СЕРПНЯ





M. P. Kots
Tel. 518 989-6228
Fax 518 989-6049

проф. ВОЛОДИМИР УЛЯНИЧ

виготовив книгу

УКРАЇНСЬКІ ЗБРОЙНІ ФОРМУВАННЯ
XX СТОРІЧЧЯ 1914 – 1933 pp.
у 2-х томах, 4-ох книгах, 2946 стр.

Науково опрацьований твір із картосхемами, гравюрами. Загальний кошт приблизно 60.000 дол. Запрошуємо до видання Ветеранські організації, жертводавців ветеранських завіщань, шанувальників історії Українських Військ.

Marian P. Kots, P. O. Box 33, Lexington, N Y 12452 USA

The Ukrainian Weekly 2000

Throughout its history, The Ukrainian Weekly has been a chronicler of the times, a reflection of our society, a purveyor of information, a leader of public opinion.

To mark the end of this millennium and the beginning of a new one, the editors of The Ukrainian Weekly have prepared "The Ukrainian Weekly 2000," a two-volume collection of the best and most significant stories that have appeared in the newspaper since its founding through 1999.

Volume I, now available, covers events from 1933 through the 1960s.

All subscribers to The Weekly should have received their copies in the mail. To order additional copies of this unique book, please use the clip-out form below.

"The Ukrainian Weekly 2000" is sure to become a resource for researchers, and a keepsake for readers. A great gift idea!

THE UKRAINIAN WEEKLY 2000
VOLUME I

- Number of books ________
- Total cost of books at $15.00 each $ ________
- Also, I would like to donate to The Ukrainian Weekly Press Fund (check one): ❑ $25.00 ❑ $50.00 ❑ $75.00 ❑ $100.00 ❑ Other $ ________ $ ________

Total $ ________

Please make check or money order payable to: The Ukrainian Weekly

Name

Street Address Apt. #

City State/Province Zip/Postal Code

ШАНОВНІ АВТОРИ "СВОБОДИ",
щоб Ваш допис вийшов швидше і щоб уникнути помилок у написанні прізвищ та інших назв, просимо подавати своє число телефону. Це дозволить редакторам вияснити незрозумілі місця у Вашій статті (особливо, коли вона написана від руки), не витрачаючи часу на листування.

ЕВА (ВЕЙКО) ФЕСИЦ
з дому Козак



Вітаємо Вас в день народження й складаємо найкращі побажання кріпкого здоров'я та МНОГАЯ ЛІТА.
Ви багато пережили, але якось ще можете сміятися!

Дочка Марійка
та ціла родина в Україні.

Happy 75th!

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЬЮ- ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

2, 3, 4 вересня 2000 року

(LABOR DAY WEEKEND)

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ
ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ
УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ на РІК 2000

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, „Свободи", (в тому пропам'ятні чаші інж. Б. Рака, д-ра В. Гука, Я. Рубля і д-ра П. Харука), „The Ukrainian Weekly", Марії Душник і Константина Беня

та грошові нагороди

в поодинокій грі:

ЖІНОК (35 р. і вище),
ЧОЛОВІКІВ, СЕНЬЙОРІВ (35, 45 і 55 р. і вище),
ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 р. і нижче).

Зголошення до змагань враз із вписовим по $15.00 приймає:

MR. GEORGE SAWCHAK
724 Forest Ave., Rydal, PA 19046

до 28 серпня 2000 р. Зголошення одержані після 28 серпня 2000 р. не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Ю. Савчак, Р. Ракочий, ст., З. Снилик, Ю. Попель, Ю. Грабець.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

СУБОТА, 2-го вересня — год. 8:30 ранку на Союзівці: зголошення всіх змагунів і змагунок до Турнірової комісії і початок змагань. В цей час учасники турніру отримають інформації про час і місце своїх перших змагань і розподіл дальших змагань в поодиноких групах. В разі дощу, всі учасники турніру мусять прибути до головного будинку Союзівки, де отримають інформації про час і місце змагань.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційному листку.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки) яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

Просимо витяти та вислати разом з оплатою $15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

....
1 Ім'я і прізвище
....
2. Адреса (по-англійськи)
....
3. Телефон
....
4. Дата народження
....
5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь
....
6. Клюбова приналежність

Чеки виписувати на: K.L.K. American Ukrainian Sports Club

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЬЮ- ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

(LABOR DAY WEEKEND)

Субота, 2 вересня 2000 р. о год. 10:30 ранку
Вправи — год. 9-та ранку
за ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК та ТРОФЕЇ і НАГОРОДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ у слідуючих конкуренціях для дівчат і хлопців:

Число конкур.	Вік хлопці		Вік дівчата	Число конкур.
1	13/14	100 м. змінний	13/14	2
3	15 і вище	100 м змінний	15 і вище	4
5	10 і нижче	25 м. довільний	10 і нижче	6
7	11/12	25 м. довільний	11/12	8
9	13/14	50 м. довільний	13/14	10
11	15 і вище	50 м. довільний	15 і вище	12
13	10 і нижче	50 м. довільний	10 і нижче	14
15	11/12	50 м. довільний	11/12	16
17	13/14	50 м. горілиць	13/14	18
19	15 і вище	50 м. горілиць	15 і вище	20
21	10 і нижче	25 м. горілиць	10 і нижче	22
23	11/12	25 м. горілиць	11/12	24
25	13/14	50 м. грудний	13/14	26
27	15 і вище	50 м. грудний	15 і вище	28
29	10 і нижче	25 м. грудний	10 і нижче	30
31	11/12	25 м. грудний	11/12	32
33	13/14	100 м. довільний	13/14	34
35	15 і вище	100 м. довільний	15 і вище	36
37	10 і нижче	25 м. метелик	10 і нижче	38
39	11/12	25 м. метелик	11/12	40
41	13/14	50 м. метелик	13/14	42
43	15 і вище	50 м. метелик	15 і вище	44
		ГІНЦІ		
45	10 і нижче	4x25 м. довільний	10 і нижче	46
47	11/12	4x25 м. довільний	11/12	48
49	13/14	4x50 м. довільний	13/14	50
51	15 і вище	4x50 м. змінний	15 і вище	52

Змагуни (-ки) можуть брати участь в трьох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях. Гінці будуть устійнені клюбовими тренерами або представниками.

РЕЧЕНЕЦЬ ЗГОЛОШЕННЯ **до 23-го серпня 2000 року** на руки Марійки Бокало, провідника змагань. Реєстрації над басейном НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ. Вписове виносить 5 дол. від змагуна (-ки)

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ

....
Ім'я, прізвище: (по-англійськи)
....
(по-українськи)
....
Адреса
.... Поштовий Код ....
Телефон: (....................) .... Вік ....
Хлопець .... Дівчина ....
....
Клюб/Молодеча організація
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....
....

Просимо вислати карту зголошення разом з вписовим
(чек виписаний на „Ukrainian Sports Federation")

Maria Bokalo, 742 Linden Avenue, Rahway, NJ 07065

Tel.: (732) 382-2223



Ірина Захарків

Перші признання на письменницьку працю

ІРИНИ ЗАХАРКІВ

проф. д-ра

ДМИТРА ШТОГРИНА

UKRAINIAN RESEARCH PROGRAM
at the University of Illinois at Urbana-Champaign

1208 West California Avenue
Urbana, Illinois, 61801

14 жовтня, 1984

Високоповажана Пані
Ірина Захарків
Воррен, Мічіґен

Високоповажана і Дорога Пані Захарків:

Вашого листа та залучені копії Ваших статтей, поезій та оповідань я одержав вже давніше, але через навал різної праці не зміг Вам скоріше відписати. За Вашого милого листа та надіслані згадані матеріяли я Вам дуже дякую.

Признаюсь, що я не знав, що авторка такого широкого діяпазону; я дійсно був очарований читаючи їх. Тож дозвольте привітати Вас, як направду солідну письменницю та авторку нарисів, та зложити Вам щирі ґратуляції з цього приводу.

Як Вам відомо, ми розбудовуємо Українську Науково-Дослідну Програму при Іллінойському Університеті, щоб вона стала дійсно кузнею української вільної науки. З цією метою організуємо по різних містах, зокрема в тих з них, що належать до стейтів середнього заходу, окремі Комітети Фонду Української Науково-Дослідної Програми; такий комітет вже створився в Міннеаполіс, а незабаром створиться і в Чікаґо, а опісля плянуємо заснувати комітети в Клівеленді, Дітройті і може у Вашому Воррен. Вірю, що Ви і Ваш шановний чоловік поможете нам в цьому ділі. Якщо Ви згідні співпрацювати з нами в цьому напрямку, тоді я буду з Вами у ближчому зв'язку і буду Вас повідомляти про прогрес нашої діяльности. Тоді також разом з Вами зможемо заплянувати організування окремого зібрання української громади в Воррен в цій цілі.

Вітайте, прошу, від мене свого чоловіка.

Остаюсь з правдивою пошаною
та щирими привітаннями,

Ваш



Дмитро М. Штогрин

М. Дмитрин Псевдонім

Книга високого патріотизму і глибокої релігійности

(Ірина Захарків, „Зібрані твори", Воррен, Миш., 1996, 260 ст. Вступне слово Богдана Чопика.)

Книга, про яку тут пишемо, — це збірка поезій, есеїв, звідомлень та бібліографічних нарисів про два покоління в роді. Книга ця про ветерана українських армій 1918-их років Григорія Стельмаха і його дружину Теодосію та їхніх дітей — Ірину, замужню за інж. Остапом Захарковим, і брата Ірини Нестора Стельмаха, старшини Української Повстанської Армії, який загинув в 1950-их роках. Автором подавляючої більшости всіх цих матеріялів є Ірина Захарків, яка була заразом і укладачем книги, поміщуючи в ній також численні світлини й інші джерельні речі (як копії листів, грамот, відзначень і т. п.). Всі ті документи наочно вказують на прикладну жертвенність цього роду, що досі стоїть у першій лаві щедрих жертводавців на національні цілі не тільки серед української громади в цій країні, але й в цілій українській діяспорі.

Збірка Захаркової поділяється на вісім окремих розділів; кожний з них насичений також ілюстраціями, зокрема документальними фото-світлинами та копіями мистецьких картин в кольорах пензля самої авторки. Перший розділ „Есеї" обіймає понад три десятки статтей і дописів, присвячених спогадам про рідний край (як от „Святий Вечір в Україні" та ін.), роздумам про проблеми віри, етики та любови до рідного етносу (наприклад, „Великдень і рідний край") та ін. та список різних місць прибраної батьківщини („Святиня трьох віровизнань" та ін).

Біля тридцяти статтей поміщено в другому розділі; вони носять суспільний характер, описуючи відзначування національних свят в дітройтській метрополії та відвідини визначних особистостей в тій метрополії, як, наприклад, Патріярхів св. п. Йосифа та Івана Любачівського.

У розділі „Тернистими шляхами під час трьох окупацій" поміщені нариси про переживання родин Стельмахів і їхніх дітей Ірини й Нестора в Підгаєччині в часі польської, совєтської та нацистської окупацій та опісля на скитальщині. В окремих статтях подана сильветка Нестора Стельмаха, старшини Української Повстанської Армії, який поляг в обороні рідного чорнозему в 1950-их роках; побіч цих нарисів поміщено також копію листа хвилюючого змісту від воїна Нестора до своїх батьків і сестри, писаного напередодні Різдвяних свят у грудні 1945 р. Зі зворушенням читається спомин про переслідування колишнього старшини Січових Стрільців Г. Стельмаха та його дружини, учительки народної школи, відданої національної виховниці української дітвори, які віддавали свої сили на добро поневолюваного народу.

Найбільший, п'ятий, розділ включає понад 60 поезій національно-патріотичної та релігійної тематики, які авторка створила в 1970-их і 80-их роках. В більшості рядків цих поезій відбивається шукання правдивої віри, поєднання християнських і національних чеснот („Великдень у Вільній Україні", „Колядники-месники" та ін) і зокрема деклЯративна ода чесності служіння рідній нації („Віковічне 22-ге Січня" та ін.).

Ірина Захарків від довгих літ є куратором Українського Музею у Воррені, Миш., тож не дивно, що у збірці її творів займають окремий розділ її статті і дописи на музейні теми. Найбільше з них присвятила вона організації згаданого музею та подіям, зв'язаним з його діяльністю, наприклад, описові окремих мистецьких чи історичних виставок, відвідин музею визначними постатями (Патріярх Йосиф, ген. Микола Кравців, Юрій Шухевич і інш.). У хронологічному розділі знаходимо дописи про суспільне і культурне життя дітройтської української метрополії, зокрема критичні статті про тамошнє шкільництво української дітвори та юнацтва. Замітною прикрасою збірника є (як вже було згадано) кольорові відбитки картин авторки та грамоти від комбатантських і ветеранських команд Г. Стельмахові, від засновників УГНР для батьків загиблого їхнього сина в рядах УПА, та інших організацій. Також грамоти-подяки Ірині й Остапові Захарковим за щедрі пожертви на Катедри Українознавства, Український Вільний Університет, Український Конгресовий Комітет і низку інших інституцій і товариств. Крім того, у книзі вміщені також копії листів-подяк від Патріярха Йосифа за віддану працю та фінансові пожертви на користь Української Католицької Церкви.

Книга великого формату, яка нараховує понад 260 стор., — це дійсно цінний документ відданої праці родин Стельмахів і Захаркових на національній ниві.

Проф.Др. Дмитро Штогрин



Український Народний Союз пропонує нову програму

Якщо ви є членом УНСоюзу, ми пропонуємо придбати додаткове ґарантоване забезпечення, доплачуючи до попередньої грамоти від $1,000 до $5,000 долярів.

УНСоюз ґарантує додаткове забезпечення, яке не може бути відкиненим, усім членам-власникам грамот УНСоюзу на ціле життя (Whole Life), або платне двадцять років, (Р-20), чи платне до 65 року життя (Р-65), або подвійне забезпечення до 65 року життя (ДП-65).

З цієї пропозиції не можуть скористатися члени-власники термінових грамот, вивінувальних грамот, акцидентового або універсального забезпечення.

Як це діє:

УНСоюз видає додаткове домовлення (Pour in Rider) на наступні суми:

Вік: 0–36 $1,000 to $5,000
36–70 $1,000 to $2,500
71–90 $1,000 to ....

The Rates for the Pour-In Rider are listed as follows

Issue age	Premium Per $1.000	Issue Age	Premium Per $1,000	Issue age	Premium Per $1,000	Issue age	Premium Per $1,000
0	63						
1	63	26	145	51	349	76	696
2	64	27	150	52	361	77	710
3	66	28	155	53	373	78	724
4	68	29	161	54	385	79	738
5	70	30	167	55	397	80	752
6	73	31	173	56	409	81	765
7	75	32	179	57	422	82	778
8	78	33	186	58	435	83	791
9	81	34	193	69	448	84	803
10	84	35	200	60	462	85	815
11	87	36	208	61	475	86	826
12	90	37	215	62	489	87	837
13	93	38	223	63	504	88	848
14	96	39	232	64	518	89	858
15	100	40	240	65	533	90	868
16	103	41	249	66	547		
17	107	42	258	67	562		
18	110	43	267	68	576		
19	114	44	276	69	591		
20	118	45	286	70	606		
21	122	46	296	71	662		
22	123	47	306	72	637		
23	130	48	316	73	652		
24	135	49	327	74	667		
25	140	50	338	75	682		

Просимо виповнити залучений запитник і повернути до Головної канцелярії УНСоюзу.

Ukrainian National Association, Inc.
PO BOX 280 2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
Tel: (973) 292-9800
Name....................................Br.....................Policy#....... ....
Current Age................................Amount applied for $........................
Adress..
....
Tel...SS#..
Beneficiary (name).. ....
Address...

Ваші пропозиції актуальні від 1-го червня до 30 вересня 2000 року. Якщо ми отримаємо виповнені формуляри з чеком перед останнім днем вересня ц. р., ви отримаєте 4% опусту у вкладках.

• ПРАЦЯ •

Чоловік та жінка 51 і 55 років, лікарі, пошукують працю по догляду за людьми похилого віку, або допоможуть у вихованні дітей в українських сім'ях, разом або кожен зокрема.
Тел.: 1(718) 332-9357 після 6-ої год. веч. або 1(718) 891-0994 – автовідповідач.

• ЗНАЙОМСТВА •

Американець-українського походження, 25 р. (5.8-170), пристійний, закінчив університет, фінансово забезпечений, радо познайомиться з молодою українкою з вищою освітою. Фото побажане. Адреса:
4560 E. 18 St., Tucson, AZ 85711

МАКСИМЧУК ІГОР, 17 р., навчаюсь в 11-ій клясі, захоплююсь фотографуванням, машинами та мотоциклами, збираю монети, люблю читати, слухати музику. Хочу знайти друга чи подругу для листування. **Україна, Київ-164, вул. Ушакова 34-128. Ігор**

• РІЗНЕ •

Традиційне, українське, народне печиво „КОРОВАЙ" виготовляю за домовленням.
Тел. 1(718) 441-0986 веч.

• ДО ВИНАЙМУ •

ПРИМІЩЕННЯ при головній вулиці Мейплвуду, Н.Дж., партер (коло 750 sq. ft.) можливість уживання пивниці, приватне паркування, підходить на бюро для лікаря, адвоката, різних агенцій: висилка пачок, продаж нерухомостей (Real Estate, Travel, Accounting), 1703 Springfield Ave., Maplewood, NJ.
(973) 761-5800 or (973) 762-9379

• НА ПРОДАЖ •

Продається 14 акрів землі, частинно з лісом, близько Союзівки.
Ціна 55,000 дол.
Тел.: 914 626-5687

В Кергонксоні, недалеко від Союзівки, продається дім з гаражем на 2 акрах землі в гарній дільниці. Ціна знижена до 99,500 дол.
Тел. 914 626-5152

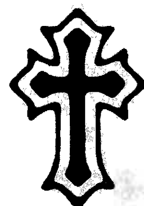
Продається двокімнатна квартира в м. Києві (Дарниця). Ціна помірковна.
Тел.: 202 518-7694

Недалеко від Союзівки і СУМу на продаж 49 акрів землі. 18-кімнатний, двоповерховий будинок, гараж для одного авта і п'ять невеликих будівель. Обмежений доступ до невеликої частини озера з правом ловити рибу. Ціна 190,000 дол. .
Тел.: 914 647-8134

Продається хата в м. Золочеві, Львівської обл. Площа 200 м2. Земля 5,5 сотих. Тел. в Україні:
(011) 380-32-65-90-292 Надя
в США: (908) 276-0626 Марія

• РОЗШУКИ •

Розшукую рідного дядька **ГРОПЯКА АНТОНА ПАНЬКОВИЧА**. Родом із села Носівці, Зборівського р-ну, Тернопільської обл. Був одружений, мав двох дочок: Анну і Стефанію. Писати на адресу: **Приймак Стефанія, с. Носівці 283323, Зборівський р-н, Тернопільська обл., Україна**



Ділимося сумною вісткою, що 6 липня 2000 р. відійшов у вічність

бл. п.
ТИМОФІЙ ШКОЛЯР

нар. у 1913 р., в селі Вишнівець, Україна

Залишив у глибокому смутку:

дружину	– АННУ
сина	– ІГОРЯ з дружиною ВЕЙДОЮ
доньку	– ЛЕСЮ КІНДРАЧУК з чоловіком ЯРОМИРОМ
внуків	– РОМАНА, ПЕТРА, МАРКА, ТЕЮ і АДРІЯНА

та ближчу і дальшу родину в Україні.

Вічна йому пам'ять!



З великим болем у серці ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що 5 липня 2000 р. відійшла від нас на вічний спокій після тяжкої і довгої недуги наша найдорожча ДРУЖИНА і МАМА

бл. п.
АННА ДОБРЯНСЬКА

Нар. 9 червня 1923 р. в Україні, село Улюч, повіт Сянік, в родині Івана і Катерини (Тхір) Кречко

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 8 липня 2000 р. в українському католицькому соборі Входу в Храм Пресвятої Богородиці у Норт Порті, Фльорида і похована бл. п. Анна Добрянська на цвинтарі Венис Меморіал Ґарденс, Венис, Фльорида.

Покійна залишила у глибокому смутку:

чоловіка	– ПЕТРА
доню	– ОЛЕКСАНДРУ КОСТЮК з чоловіком ТЕОДОРОМ
сина	– РОМАНА з невісткою НАТАЛКОЮ, внучками ЛАРИСОЮ і РОКСОЛЯНОЮ та внуком МАРКОМ
сестер	– ГЕЛЬКУ СТЕЦЕВИЧ в Україні – МІЛЬКУ ШЧУРКО в Польщі
братову	– МАРІЮ КРЕЧКО, племінничок – ЛЮБУ, ЗОСЮ і ДАРЦЮ та племінника ІВАНА з родинами в Бінггамтоні і Йонкерс, Нью-Йорк
швагра	– ВОЛОДИМИРА МІХА з племінничкою АНІТОЮ в Бінггамтоні

та ближчих і дальших родичів в Америці, Канаді, Франції і Україні.

В пам'ять Покійної просимо складати пожертви на Києво-Могилянську Академію в Києві: The Mohyla Academic Society, Inc., 26 Bedford Road, Somerset, NJ 08873

УКРАЇНСЬКА СПОРТОВА ЦЕНТРАЛЯ АМЕРИКИ І КАНАДИ
У глибокому смутку ділимося сумною вісткою з нашими спортовими осередками та спортовими симпатиками, що 30 червня 2000 р. несподівано відійшов у вічність довголітній член управи, голова Контрольної комісії, великий ентузіяст українського спорту



бл. п.
ЯРОСЛАВ ПЕТРИК

Шановній родині Покійного складаємо наші щирі співчуття.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА УСЦАК

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

П О Д Я К А

З волі Всевишнього 9 грудня 1999 р. відійшла у вічність наша найдорожча ТЕТА ДАРКА

бл. п.

ДАРІЯ ГОРДИНСЬКА КАРАНОВИЧ

Складаємо сердечну подяку всій родині, приятелям, друзям, знайомим і учням, які прибули на похоронні відправи і віддали останню пошану і прислугу нашій дорогій Теті.

Щиро дякуємо священикам церкви св. Івана Христитетеля в Нюарку за піклування Покійною під час її недуги. Дякуємо парохові о. Богданові Лукієві за відправлення Парастасу і Похорону та за теплі слова про Покійну, як рівнож о. Леонідові Малькову та о. Андрієві Маньковi і дякові Михайлові Стащишинові за участь у переведенні похоронних відправ та Заупокійної Літургії в 40-ий день після смерти.

Ми вдячні слідуючим особам за теплі слова і спогади про Покійну над домовиною і на тризні: Т. Богданській, Р. Савицькому, Л. Гапій, В. Durso, Мелясі Долл, І. Дурбакові, Б. Волянській, О. Лисинецькому, Ю. Гальському, Р. Венке, д-р Т. Крупі.

Складаємо сердечну подяку Таїсі Богданській за влаштування тризни після Богослуження у 40-ий день смерти.

Висловлюємо глибоку подяку парафії св. Івана Хрестителя в Нюарку за влаштування поминального концерту ім. Дарії Гординської Каранович, який відбувся в церкві 13 лютого 2000 р.

Рівнож, дуже щиро дякуємо Таїсі Богданській та Українському Музичному Інститутові за переведення двох концертів в пам'ять Покійної: концерт учителів і приятелів 13 березня 2000 р. і концерт учнів і абсольвентів 2 квітня 2000 р.

Дякуємо нижче поданим жертводавцям, які зложили пожертви в пам'ять Покійної:

На СЛУЖБИ БОЖІ:

Володимир і Христина Баранецькі, Настуня Бохонок, родина Бреничів, родина Видмайер, родина Винарчуків, Оксана Волчук, Іван і Маруся Дурбаки, п-во І. Дурзо, Ольга Гаєцька, д-р і п. Калурі, Юрій і Олена Кисілевські, Галя Клим, родина Козюпів, Оленка і Олег Колодії, Р. Кратко, Меланія Кривокульська, Марія, Богдан і Петро Лісовські, Тарас Лісовський, Марія, Олег, Роман Мацькевичі, родина Мілевичів, Р. і М. Павлишини, Марія Семанишин, Л. Старосольська, Люба Турчак зі синами, Ірена Чума, Ірена і Ярослав Яворські.

КВІТИ:

Ірена і Володимир Гординські, Ляриса Гординська і Крис Толівер, Лада Гординська Ка'я з родиною, д-р Н. Кмета, родина Крамарчуків, родина Слоневських, Марія С., Йоанна Совінська, приятелі Шіллєр Інституту, Український Музичний Інститут – Нью-Йорк, Український Музичний Інститут – Президія і Нюарк.

На УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ – $5,310.

	300 дол.	родина Покійної – Тамара Гординська, Юрчуки, Гапії, Баранецькі;
	250	Seymour Bernstein;
по	150	Андрій і Лада Бідяки, Український Музичний Інститут – Філядельфія;
	125	Ляриса Гординська і Лада Ка'я;
по	100	Володимир і Христина Баранецькі, Таїсса Богданська, Галя Клим, Дарія Кузик, Мирослав Кульчицький, Ростислав і Галина Міляничі, Василь і Ольга Наконечні, д-р Я. Рожанковський, д-р Олег і д-р Оля Сохани, Український Музичний Інститут, Нестор Ходновський, Ольга і Ярослав Чипаки, д-р Т. Шегедин, Dr. Julius Zsako;
	60	Ігор і Дарія Витвицькі;
по	50	Роман і Світляна Андрушкови, Йосиф і Ольга Боби, Адріян Британ, Рафаїл Венке, д-р Лев і Марія Волянські, Наталія і Мирон Возняки, Ольга Гаєцька, Юрій Гальський, Адам і Марта Гапії, Ольга і Мирон Гнатейки, Христина Голубець, Орест Декайло, родина Долл, Іван Дурбак, Ігор і Дарія Зєлики, Галина Колесса, Наталія Кравчук, Ольга Кузьмович, Ігор Кульчицький, Т. і Л. Крупи, Богдан і Оксана Кузишини, Оля і Олесь Кузишини, Renata Laufer, Марія і Богдан Лісовські, Ірена Лончина, Мирослав і Люба Прокопи, Оля Ретька-Стасюк, Н. Світлична і родина Стокотельних, Леся Ткач з родиною, Даня Худьо, В. і Л. Чепілі;
по	40	Тамара Сидоряк, І. і Б. Симчики;
по	30	Оксана Булах, Осип і Ярослава Гапії, Дарія Ломницька, Одарка і Томас Стокерти, Марія Тимочко, Юрій Чапленко;
по	25	Софія Андрушків, І. Білевич, Е. Блавацька, Христя Бонакорса, Л. і В. Величковські, Йосиф Винарчук, Оксана Волчук, родина Гельбіг, Н. і Л. Голинські, Н. і М. Голінаті, П. і Р. Грицаки, Орест Дутка, Олена і Юрій Кисілевські, Зірка Клюфас, Анна і Богдан Кравчуки, Меланія Кривокульська, Ляриса Крупа, Люба Лапичак, родина Полянських і Ірена Сигалів, Ксеня і Ігор Раковські, Дарія Ременюк, Анна і Юрій Рибаки, Ігор і Олена Сохани, Іван і Дарія Турянські, Т. Турянська, М. Угорчак, Христя і Андрій Храпливі, Ірена Чума, родина Яремків, д-р Ярослав і Марта Яримовичі;
по	20	Ярослав Бобак, Марія Войціцка, Хризанта Гентіш, Іван Гірний, І. і О. Голинські, Володимир Данилюк, Ігор і Ольга Луківи, Олена Мельничук, Емілія Онишкевич, Леся Пєх, Ольга Тритяк, Ігор і Сильвія;
	15	Roberto Alme;
по	10	Ія Василенко, Лівія Дацківська, Іванка Кононів, Ольга Лесько, М. Савицька, Василь Цинайко.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА – $450

300 дол.	Таїсса Богданська;
100	д-р Ю. і д-р Л. Стефанівські;
50	Доріян і Ксеня Юрчуки.

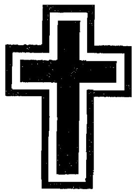
УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ – $35

35 дол.	Тетяна Бутович.

ЦЕРКВА СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ – $200

по	100 дол.	д-р Ярко і Марта Гординські, Ірена і Володимир Гординські.

З вдячністю всім – родина ГОРДИНСЬКИХ
і ЛЕСЯ ГРАБОВА, „прибрана дочка" Покійної.



Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 9 липня 2000 р. відійшов у вічність на 81-му році життя у Філядельфії, наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і БРАТ

бл. п.

ОЛЕКСАНДЕР БОРЕЦЬКИЙ

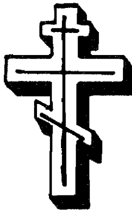
ПАНАХИДА в п'ятницю, 14 липня 2000 р., о год. 6-ій веч. в похоронному заведенні Насевича при 109 E. Tabor Rd., Philadelphia.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 15 липня 2000 р., о год. 10-ій ранку в церкві Благовіщення ПДМ при 1206 Valley Rd., Melrose Park, PA, а відтак на цвинтар св. Марії у Fox Chase, PA.

Залишені в глибокому смутку:

дружина – СОФІЯ з дочкою МОТРІЄЮ і сином ОРЕСТОМ
син – ПЕТРО
брат – МЕТОДІЙ
ближча і дальша родина в США і Україні.

Вічна йому пам'ять!



Повідомляємо всіх знайомих і приятелів, що 15 травня 2000 р. відійшла у вічність на 73-му році життя

бл. п.

ІРИНА ЄЗЕРСЬКА

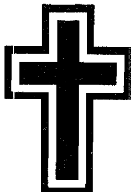
з дому ВАСИЛЬОВСЬКА

ПОХОРОН відбувся 18 травня 2000 р. на цвинтарі церкви св. Покрови в Пармі, Огайо.

В глибокомуо смутку залишились:

доньки – ТЕТЯНА з чоловіком КЕВІНОМ і дітьми ЕРІН і ХРИШТОФЕР
– ДАРІЯ з чоловіком ЮРІЄМ і сином МИКОЛОЮ
сестри – АННА і РОЗА
шваґрова – ОЛЕКСАНДРА МЕЛЬНИК з дітьми АРКАДІЄЮ, РОСТИСЛАВОМ і онуками
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна їй пам'ять!



Ділимося сумною вісткою, що 6 червня 2000 р. у Торонто в ласці Божих Тайн, упокоїлася по тяжкій недузі

бл. п.

ЕВГЕНІЯ „ЖЕНЯ" ЗАЯЦЬ

із ЗАВАДСЬКИХ

нар. у Києві, Україна.

ПОХОРОН відбувся 9 червня 2000 р. в українській церкві у Місісаґа.

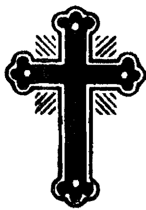
Тіло Покійної поховане на вічний спочинок на українському цвинтарі св. Володимира в Олквил, біля Торонто.

Залишені у глибокому смутку:

муж – ТЕОФІЛЬ
син – ЮРІЙ з дружиною ЛІДОЮ
внуки – ЗОЯ і ЗАХАРІЙ
та ближча і дальша родина в Україні і Німеччині.

Вічна її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною і знайомими, що 21 червня 2000 р. відійшла у вічність наша найдорожча ДРУЖИНА і МАТІР



бл. п.

ХРИСТИНА БАРДИН

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 26 червня 2000 р. Покійна була похована на кладовищі Парк Лавн в Торонто.

Залишені у глибокому смутку:
чоловік – ІГОР
доньки – ТАНЯ
– ОЛЕКСАНДРА з чоловіком ДАНИЛОМ
син – МИХАЙЛО
брат – ЗЕНОН з дружиною УЛЯНОЮ
та ближча і дальша родина в Канаді, Америці і Україні.

Нехай земля буде їй легкою, а пам'ять про неї назавжди залишиться у наших серцях!

СТИПЕНДІЯ ІМЕНИ ХРИСТИНИ БАРДИН

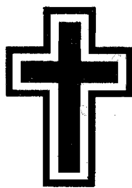
В пам'ять Христини Бардин та на відзначення її внеску в Парляментарну програму „Канада – Україна" (ППКУ) ми, випускники цієї програми, маємо намір встановити СТИПЕНДІЮ ІМЕНИ ХРИСТИНИ БАРДИН. Упродовж останніх десяти років Христина Бардин була серцем й душею Парляментарної програми, що викликало глибокі зміни в житті її учасників. Це була саме вона, що підготувала більшість найцікавіших завдань, які часто починалися з влучно підібраної цитати. Двома її улюбленими письменниками були Давид Еверет і Василь Симоненко. По правді кажучи, рядки з поезій Василя Симоненка дехто з нас вперше почув саме від Христини Бардин.

Звертаємося з великим проханням допомогти нам заснувати СТИПЕНДІЮ ІМЕНИ ХРИСТИНИ БАРДИН.
Ваші пожертви, які будуть списані з податку, можна надсилати на адресу: CUPP, 620 Spadina Avenue, Toronto, Ont. Canada M5S 2H4.

Large streams from
Little fountains flow,
Tall oaks from
Little acons grow.
Давид Еверет.

Виростеш ти сину, вирушиш в дорогу,
Виростуть з тобою приспані тривоги.
У хмільні смеркання мавки чорнобриві
Ждатимуть твоєї ніжности й любови.
Будуть тебе кликать у сади зелені
Хлопців чорночубих диво-наречені.
Можеш вибирати друзів і дружину,
Вибрати не можна тільки Батьківщину.
Можна вибрать друга і по духу брата,
Та не можна рідну матір вибирати.
За тобою завжди будуть мандрувати
Очі материнські і біляве хата.
І якщо впадеш ти на чужому полі
Прийдуть з України верби і тополі.
Стануть над тобою, листям затріпочуть,
Тугою прощання душу залоскочуть.
Можна все на світі вибирати, сину,
Вибрати не можна тільки Батьківщину.
„Лебеді материнства". Василь Симоненко

Ігор Колесников (Донецький університет), Денис Писаревський (Донецький університет), Слава Опейда (Донецький університет), Максим Райко (Донецький університет), Роман Діденко (Луганський університетит ім. Тараса Шевченка), Ольга Дмитренко (Київський університет), Люба Грибкова (Таврийський університет), Юрій Рудюк (Львівський університет), Амстердамський університет, Оксана Рудюк (Київський університет), Колорадський університет, Михайло Шапіро (Чернівецький університет), Амстердамський університет, Соломія Хмара (Львівський університет), Олексій Сошенко (Національна юридична академія ім. Ярослава Мудрого, м. Харків), Марта Хом'як (Львівський університет), Уляна Бардин (Львівський університет), Марина Сироватка (Львівський університет), Ярослава Марусик (Києво-Могилянська академія), Андрій Панасенко (Київський університет), Юрій Кушнір (Львівський університет) та ще 156 колишніх вихованців і стипендіятів ППКУ.



Ділимося сумною вісткою з приятелями і громадою, що 8 липня 2000 р. скінчив свою земну мандрівку і відійшов у засвіти, син Карпат, один із перших членів хору „Думка", наш найдорожчий і невіджалуваний МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ДІДО

бл. п.

ВОЛОДИМИР КЛАПІЩАК

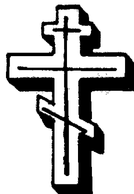
нар. 7 лютого 1921 р. в Делятині, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 12 липня 2000 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а відтак на цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

вВ глибокому смутку залишилися:
дружина – НАТАЛІЯ
син – ЮРКО з дружиною ОКСАНОЮ
донька – ХРИСТЯ
сестри – ІРЕНА ОСТАПЧУК з мужем ПЕТРОМ і дітьми
– НУСЯ СЕКРЕТА з мужем СТЕФАНОМ
– ОЛЯ ГАНКЕВИЧ з мужем о. митратом РОМАНОМ
внуки – ЮРІЙ, СОФІЯ і ДІЯНА
теща – СОФІЯ ХОВЗУН
та ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів в пам'ять Покійного родина просить складати пожертви на будову храму в Зарваниці або будову Українського Музею в Нью-Йорку.



Ділимося сумною вісткою, що 4 липня 2000 р. відійшов у вічність після довгої і тяжкої хвороби

бл. п.

ТАРАС ОРЕЛ

Покійний похований на цвинтарі св . Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку залишилися:
дружина – НІНА
діти – АНДРІЙ, ЛЕСЯ і ПЕТРО з родинами
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна йому пам'ять!

Шановні читачі,

за добрим звичаєм "Свобода" вміщує посмертні згадки, часто із світлинами, про тих, що відійшли. Наш тижневик не бере плати за вміщення таких споминів і світлин. Проте існує добрий звичай пожертв на пресовий фонд "Свободи". Редакція буде щиро вдячна за Ваш внесок у підтримку нашого тижневика.



З почуттям великого жалю ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що 26 червня 2000 р. в Рочестері, Н.Й. упокоївся в Бозі наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ





бл. п.

ВОЛОДИМИР ЙОСИФ ПРИЙМАК

нар. 19 березня 1913 р. в Станиславові, Україна

Покійний був ціле своє життя відданий пластовій ідеї. Був також членом різних громадських організацій.

В глибокому смутку залишив:
дружину – МИРОСЛАВУ
синів – БОГДАНА з дружиною НЕНСІ і дочкою АНАСТАСІЄЮ
– ЯРОМИРА з дружиною СВІТЛАНОЮ, сином ВОЛОДИМИРОМ та дочкою КАТРУСЕЮ
швагерку – АНАСТАСІЮ СМЕРЕЧИНСЬКУ та ближчу і дальшу родину в Україні.

Хай американська земля буде йому легкою!

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ВЕТЕРИНАРНИХ ЛІКАРІВ в АМЕРИЦІ ділиться сумною вісткою зі своїми членами і українською громадою, що 1 червня 2000 р. в Рочестері, Н.Й., на 91-му році життя відійшов у вічність





бл. п.

д-р ветеринарії

ЗЕНОН МИХАЙЛЮК

Рідні Покійного складаємо найщиріші співчуття.

Вічна йому пам'ять!

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

бл. п.

МАРІЙКИ ТЕСАРОВИЧ

з дому БІЛИНСЬКА

З великим жалем прощала Марійку громада Фльориди та приятелі, з якими переплітався її життєвий шлях на різних поселеннях. Марійка любила життя і людей. Ще замолоду вона розвинула свій патріотичний світогляд, який повів її у громадське і політичне життя. У неї була невичерпна енергія, завзяття і самопосвята у всіх її починах майже до кінця її життєвої мандрівки. У приватному житті вона була любителькою Божої природи, туристики, плавання, таборування і лещатарського спорту.

По переїзді з Каліфорнії до Фльориди на постійне перебування і відпочинок, вона присвятила решту свого життя місцевій громадській праці, а своїм гарним альтом підсилила місцевий хор.

Ми, що її знали, втішались її дружбою, гумором та цікавою філософією життя.

Нехай добра пам'ять про Марійку залишиться назавжди серед усіх нас, які її знали .

Пожертви „Замість квітів" передано на Фонд Золотого Хреста.

Т. КОЗБУК

ПОДЯКА

З волі Всемогутнього Господа, 9 червня 2000 р. несподівано на 77-му році життя, відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ, ТЕТА, КУЗИНКА

бл. п.

МИРОСЛАВА СІРА

колишня учителька українознавства при школі свв. Петра і Павла в Джерзі Сиbriti, Н. Дж., колишня голова СУА в Байоні, активна членка сестрицтва при українській католицькій церкві в Байоні і при церкві Івана Хрестителя в Гантері.

Цією дорогою складаємо подяку родині і приятелям за моральну підтримку, розраду і допомогу, зокрема стрийкові Зеновієві і його родині.

Дякуємо пароховi української католицької церкви в Байоні о. Маріянові Струць за похоронні відправи, як рівнож Василеві Гречинському за його чудовий спів у час тих відправ.

Дякуємо голові Товариства Вервиці при українській католицькій церкві в Байоні, теті Єлисаветі Сірій і членам Товариства Вервиці за відмовлення вервиці над домовиною.

Дякуємо Марії Ціко за прощальні слова в похоронному заведенні.

Також дякуємо Любі Бережній за прощальні слова під час Тризни.

Дякуємо похоронному заведенню Когута в Байоні за вміле і фахове проведення похорону.

Дякуємо всім людям доброї волі, що прибули зблизька і здалека, за молитви і спів під час відправ, співчуття, квіти, слова розради і датки на добродійні цілі.

Усім жертводавцям складаємо сердечну подяку.

ВІНКИ і КВІТИ ПРИСЛАЛИ:
Зеновій і Маргарета Сірі, Марія Сірий, Єлисавета Сірий, Орест і Трейсі Сірі, Христина і Michael DeLuca, Катруся і Богдан Школяри, Арета і Charles Costello, Богдан Козак, Ігор і Зірка Козаки, Віра Попель з родиною, Богдан і Дарка Пахолюки, Sheryl & Clay Hardy, Paul & Lisa Shields, Jim & Toni Gentile, український народний дім в Байоні, Н. Дж., 16 Відділ ООЧСУ, працівники IBM, працівники Huhges Enterprises, 4-ий відділ СУА.

На СЛУЖБИ БОЖІ:
Родина Гусаків, Бил Катериняк, Василь Фесьо, Юстина Петрінчак, Rosc Половий, Марія Ціко, Наталія і Борис Рибаки, Емілія і Никола Дворські, родина Гуменів, Mary Ann & Rose Marie Kulish, Carol Bednarski, Cecilia Wrazen, Katherine Fregiel, Bernice Grimaldi, Joseph & Lea Rinaldi, U.N.I.T.E. Seniors, Helen Billack, John & Diann Pinkowski, Marion Scudder, Товариство Вервиці при українській католицькій церкві в Байоні, Стефан і Анна Чейки, Зеновій і Маргарета Сірі, М. Пахолчик, Марія Кучинський, Оля Юречко, Наталія Мордованець.

НА СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД СУА:

по 100 дол.	Надя і Нестор Нинки, Костик і Тереня Бені, Христина і Микола Баранецькі, Хіна і Мерилен Шарки, Ярко і Христя Козаки, Богдан і Дарка Пахолоки, Michael Lazur;
по 50	Богдан і Ляна Сірі, Олесь і Іванка Білики, Оксана Бокало, Люба і Джеф Бережні, Анна Ванько, Петро і Сяня Кордуби, Ока Грицак, Теодозій і Дарія Самотулки, Люба і Левко Козаки, Люба і Данило Біловщуки;
по 35	Тирса Павляк, Ірка і Петро Куриласи;
по 30	Наталка Домарецька, Володимир і Катерина Вальчуки;
по 25	Зеня і Евген Брожини, Порфірій і Тамара Панкевичі, Іванна Мазурок, Нестор і Данка Краєвські, Теодор і Марія Угорчаки, Ляна Вонсуль;
20	Оксана Бачинська;
15	Марія Слободян.

НА ФОНД ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ:
100 дол. від працівників Lucent Technologies.

За всі пожертви складаємо щиросердечну подяку.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ
по смерті, в суботу, 22 липня 2000 р., буде відправлена СВЯТА ЛІТУРГІЯ в церкві св. Івана Хрестителя в Гантері, Н.Й.

Просимо родину, приятелів і знайомих про молитви за спокій Її душі.

НАДЯ НИНКА і ЛЮБА СІРА ТАРАСКЕВИЧ
з родинами

У ШОСТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мойого дорогого, незабутнього
МУЖА

бл. п.

скульптора

МИХАЙЛА ЧЕРЕШНЬОВСЬКОГО

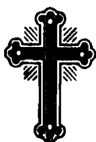
у четвер, 20 липня 2000 р., о год. 8-ій ранку
буде відправлене

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

у церкві св. Юра в Нью-Йорку.

Друзів, приятелів, знайомих прошу в цей день згадати його в своїх молитвах.

Дружина ЛЮДМИЛА



Ділимося болючою вісткою, що в четвер, 15 червня 2000 р., у Львові з Волі Всевишнього відійшов від нас у вічність наш найдорожчий БРАТ

бл. п.

о. СТЕФАН ХАРИНА

нар. 10 грудня 1914 р. в Новому Санчі, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 17 червня 2000 р. в українській католицькій церкві св. Михаїла у Львові, а відтак на Личаківський цвинтар, де тлінні останки були зложені побіч його брата о. Володимира.

Залишив у смутку люблячих своїх:

братів	– ДАНИЇЛА з родиною
	– МИРОНА з дружиною ПАВЛЕЮ
братових	– АЛЕКСАНДРУ з родиною
	– МАРІЮ з родиною
	– ІДУ з родиною
	– ОЛЬГУ з родиною

Вічна йому пам'ять!



Ділимося сумною вісткою, що 15 червня 2000 р. у місті Денвері, Кол., померла культурно-громадська та церковна діячка

бл. п.

МАРІЯ КРОТЮК „ГАВКА"

з дому КАЧИНСЬКА

нар. 17 липня 1905 р. на Волині, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в Денвері, 20 і 21 червня 2000 р.

Покійна була похована 23 червня на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

В глибокому смутку лишилась родина в Україні та багато друзів в діяспорі.

Вічна їй пам'ять!



Ділимося сумною вісткою, що 10 липня 2000 р. відійшла у вічність

бл. п.

ВІРА КОВБАСНЮК ШУМЕЙКО

ПАНАХИДА була відправлена в четвер 13 липня 2000 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Peter Jarema Funeral Home, 129 E. 7th Street, New York, NY 10003.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в п'ятницю 14 липня 2000 р., о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра в Нью-Йорку. Після Служби Божої, тлінні останки будуть перевезені на цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

двоюрідна сестра	– ОЛЯ КОВБАСНЮК СТЕЛА з чоловіком ІВАНОМ
племінники	– ДЖАН СТЕЛА з дружиною
	– РИЧАРД СТЕЛА з дружиною
	– ВОЛТЕР ХАРХАЛІС з дружиною
	– МИЧЕЛ ХАРХАЛІС

Вічна їй пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійної можна складати на Український Музей в Нью-Йорку, Український Інститут Америки в Нью-Йорку, церкву св. Юра в Нью-Йорку.



Ділимося сумною вісткою, що 6 липня 2000 р. відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

АНТОНІНА ЗМИЙ

з дому СКОЦЕНЬ

нар. у Львові 9 лютого 1909 р.

ПАРАСТАС відбувся в неділю, 9 липня 2000 р. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніоні, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в понеділок, 10 липня 2000 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку залишилися:

син	– ЕВГЕН з дружиною НАТАЛІЄЮ
внуки	– ДІЯНА МАНДИЧ з мужем ІГОРЕМ
	– ЛІДІЯ ЗМИЙ
правнуки	– ОЛЕКСАНДЕР МАНДИЧ
	– ТОМА МАНДИЧ
брати	– ВОЛОДИМИР СКОЦЕНЬ
	– ОЛЕКСАНДЕР СКОЦЕНЬ з дружиною НУСЕЮ
братова	– СТЕФА СКОЦЕНЬ
теща	– СОФІЯ БАРИЛЯК з родиною
племінники	– МОТРІЯ КИДОНЬ з родиною
	– ВОЛОДИМИР СКОЦЕНЬ з родиною
	– ЛЮБОМИР СКОЦЕНЬ з родиною
	– ЯРО ГОРБАЧЕВСЬКИЙ з родиною
	– ХРИСТИНА ЧОРПІТА з родиною

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви для наймолодших школярів України (на молоко і булочки):
UNWLA Inc., 108 2nd Ave., New York, NY 10003.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040